

Skumringstimen

Et scenarie af Signe Løndahl Hertel

Indhold

Scenarietekst

- 3 Introduktion
- 4 Rollerne og deres venskab
- 6 Scenariets verdener
- 8 Sådan spiller du scenariet

Rollerne

- 12 Petra
- 17 Olivia
- 22 Lea
- 27 Sigrid

Scenekatalog

- 33 Opvarmning
- 36 Akt 1
- 38 Akt 2
- 42 Akt 3

Bilag

- 46 Hjelpearke til introduktion

Kolofon

Tekst og idé	Signe Løndahl Hertel
Layout og fotos	Signe Løndahl Hertel
Redigering	Klaus Meier Olsen
Korrektur	Marie Wolfsberg Oscilowski og Thor Niels Fejerskov Jensen
Tak til spiltelere	Ann Kristine Eriksen, Anna Sigrid Pii Aunkilde, Jesper Heebøl Arbjørn, Lars Nørh Andresen, Louise Amalie Juul, Mikkel Bækgaard, Peter Fallesen og Tina Heebøl Arbjørn.
Særlig tak til	Danny Meyer Wilson for sparring i krisetider. Danny Meyer Wilson og Naya Marie Nord for sparring og inputs til fortælling og scener. Simon Steen Hansen for at stå klar med sparring gennem hele forløbet. Klaus Meier Olsen for tålmodighed og opmuntring under processen samt for redigering og kritisk gennemlæsning af det skriftlige materiale.
Skumringstimen er dedikeret til	Pernille, Oline, Lærke og de andre piger, som gav mig et år i en magisk verden og et sted at flygte hen på et tidspunkt, hvor den virkelige verden føltes hård og fremmedgørende.

Introduktion

Skumringstimen handler om fire 13-årige veninder, der har fundet en port ind til den magiske verden **Landet i Skumringen**, hvor de går på eventyr og søger at slippe væk fra deres problemer.

Da scenariet starter har en af dem fået en troldsplint i øjet, der frarøver hende fantasien og gør, at hun kun kan se det negative og grå i verden. Veninderne rejser derfor igen ind i Landet i Skumringen, men denne gang er turen langt mere alvorlig. For målet er at genfinde fantasien og overvinde troldsplintens forbandelse.

Scenariet fokuserer på turen ind i den magiske verden, men rollerne bringer deres problemer fra den virkelige verden med sig. I løbet af rejsen bliver det tydeligt, at de alle risikerer at miste forbindelsen til den magiske verden og i sidste ende deres fællesskab.

Skumringstimen er et scenarie om at blive voksen, om at miste den barnlige magi og om at have svært ved at holde fast i sine venskaber, når man står overfor en ny fase i sit liv. Det er en både sørgmodig, hjertevarm og til tider lattermild fortælling. Og så er det selvfølgelig en fortælling om en rejse ind i en tåget og magisk skov og om de magiske væsener, veninderne møder på deres vej.

Forløb Fortællingen er delt op i tre akter og foregår over et døgn. Fra rollerne træder ind i Landet i Skumringen lørdag, til de vender hjem igen søndag. **Første akt** foregår omkring rollernes lejr i den magiske verden. **Anden akt** er rejsen ud for at overvinde forbandelsen og genfinde fantasien. **Tredje akt** er tilbage i lejren, hvor det går op for rollerne, at dette er deres sidste eventyr i Landet i Skumringen, og at de aldrig kan vende tilbage, hvis de forlader det nu.

Hovedparten af scenariet foregår i den magiske verden, men undervejs er der flashbacks, hvor rollerne fortæller om deres hverdag og udfordringer i den virkelige verden.

Skumringstimen er en fortælling om rollernes udvikling og deres venskab. For at skabe plads til dette, er der intet plot, som spillerne skal løse for at hæve troldsplintens forbandelse. Fortællingen er lagt fast på forhånd, og spillernes fokus skal være på, hvordan deres roller reagerer og udvikler sig undervejs. Til at supplere den måde de spiller rollerne, kan de også vise rollens udvikling ved at beskrive verdenen omkring dem, samt hvordan den ændrer sig.

Som spilleleder er din rolle at sætte scenerne, sætte spillerne i position til at beskrive verden omkring dem og så at spille tre biroller, som veninderne møder på deres rejse.

Rollerne og deres venskab

Venindegruppen
*Rollerne er fire veninder,
der har fundet indgangen til
en magisk verden*

Scenariets fire roller er de 13-årige veninder Petra, Olivia, Lea og Sigrid. De har tidligere gået i samme klasse, men dengang var de ikke særligt tætte. Det er først efter, at de er kommet på forskellige skoler efter sjette klasse, at de er blevet veninder. De mødtes igen, fordi de alle startede på samme teaterhold på ungdomsskolen. Her fandt de ud af, at de delte en fælles interesse for det overnaturlige, folketro og mystiske væsener.

Det sidste års tid har de mødtes hos Petra i weekenderne og er gået i skoven, der grænser op til haven bag Petras hus. Her har de fortalt historier om den magiske verden, som findes bag tågedisen. En dag blev deres historier til virkelighed, da de fandt en port i et gammelt hult egetræ, der førte dem ind til Landet i Skumringen. Det er blevet deres hemmelige og magiske sted, hvor de går på eventyr, og som de har svoret ikke at fortælle andre om.

Alting sættes på spil, da Petra får en troldsplint i øjet og pludselig kun kan se det grå og triste i verden. Scenariet starter, da rollerne tager ind Landet i Skumringen for at finde Petras fantasi og hæve forbandelsen.

Rollerne
*Rollerne er delt op i to dele,
som du skal udlevere til spillerne
henholdsvis før og efter
Sopvarmningen.*

Rollerne består af to dele. En som skal læses inden, I laver en række opvarmingsøvelser, og en der skal læses efter disse opvarmingsøvelser. Under opvarmningen bliver venindernes venskab etableret, og spillerne får lov til at arbejde med, hvilke eventyr de har haft sammen, efter de opdagede Landet i Skumringen. Meget af det, de har sammen, er dermed ikke beskrevet dybdegående i rollerne, men bliver etableret gennem beskrivelser i opvarmingsøvelserne. Den anden del af rollerne beskriver, hvad der er sket i rollernes verden, siden Petra fik troldsplinten i øjet.

Petra
13 år

Petra er gruppens uofficielle leder, fordi de altid er hos hende i weekenden. Hun er normalt en enspænder, men holder af at gå i skoven og dele sine historier med de andre. I venindegruppen og i Landet i Skumringen har Petra endelig fundet et sted, hvor hun kan være fri og lykkelig sammen med andre. Følelser som hun ellers kun har oplevet, når hun er alene.

Petras mor vil have hende til at følge i sine fodspor på Herlufsholm Kostskole, og selvom Petra absolut ikke har lyst til at tage afsted, vil hun ikke svigte sin mor. Hendes fortælling er både drevet af hendes særlige position i gruppen og af hendes indre kamp mellem hendes egne ønsker og hendes frygt for at skuffe sin mor.

*Det er en god idé at give Petra til
en spiller, som er god til at give
fokus videre til de andre roller
og som kan lide at beskrive den
verden de rejser igennem.*

Spiloplevelsen som Petra skiller sig lidt ud. Både fordi troldsplinten i hendes øje er starten på hele fortællingen, og fordi troldsplinten giver hende særlige evner i scenariet. Den påvirker hendes syn på verden og de andre piger, hvor hun pludselig ser alle deres svagheder og mangler. Det giver hende mulighed for at prikke til dem undervejs. Derudover har Petra det sidste ord i beskrivel-

serne af Landet i Skumringen og kan dreje beskrivelsen i en mere grå og trist retning for at vise troldsplintens magt.

Olivia
13 år Olivia er gruppens muntre initiativtager. Hun er god til at få venner i skolen, fordi hun engagerer sig og byder ind med ideer. Men hendes mor holder hende tilbage, og lader hende ikke deltage i fællesarrangementer med resten af hendes klasse. Moderen er bange for, at der vil ske noget med Olivia, ligesom der gjorde med hendes storesøster.

I venindegruppen og i Landet i Skumringen har Olivia fundet et sted, hvor hun kan føle sig accepteret og fri fra sin mors velmenende overvågning. Hendes fortælling handler om kampen for at gøre sig fri af sin mor og insistere på ikke at blive behandlet som et barn. Også selvom livet som voksen er mere skræmmende, end hun kan forestille sig.

Lea
13 år Lea holder sammen på gruppen og tager sig af de andre. Derhjemme er hun vant til at tage ansvar for sin lillesøster, fordi deres forældre ofte er væk om aftenen. Det har gjort, at hun allerede nu føler sig trykket af voksenlivet med alle dets bekymringer.

I venindegruppen og i Landet i Skumringen har Lea fundet et magisk frirum, hvor hun kan få lov til at være barn lidt endnu. Men hendes forældres kommende skilsmisse truer med at rykke hende væk. Hendes fortælling handler både om ønsket om at få lov til at slippe fra livet som voksen og om, hvordan hun balancerer omsorgen for andre med omsorgen for sig selv.

Sigrid
13 år Sigrid er gruppens bogorm. Hun har ingen venner i skolen og gemmer sig på biblioteket, hvor hun låner bøger om folketro og heksekunst. Når hun er derhjemme, venter hun med længsel på næste weekend, hvor hun skal se de andre.

I venindegruppen og i Landet i Skumringen har hun for første gang fundet et sted, hvor hun ikke føler sig mærkelig og malplaceret. Et sted hvor hun har hjemme. Hendes fortælling handler om kampen mellem hendes glæde ved endelig at høre til og hendes frygt for, hvad der vil ske, hvis deres gruppe skulle gå i opløsning.

Scenariets verdener

Den virkelige verden

Scenariet foregår i starten af 00'erne. Det er primært relevant i forhold til teknologi: rollerne har mobiltelefoner, som kan ringe og sende sms'er, men ikke tage billeder eller gå på internettet. Internettet er noget, man primært bruger på sine forældres computer, på biblioteket eller i skolen.

Spillerne er velkomne til at bruge deres viden om den tid, scenariet foregår i, når de snakker om deres hverdag, men det er ikke vigtigt, at tidsbilledet er fuldstændig korrekt. Spiltesten viste, at spillerne godt kan komme til at grine, når de skal fortælle om en periode, hvor de måske var på rollernes alder, eller når de husker tilbage på de ting, de selv gik op i som 13-årig. Det er ikke et problem, så længe det ikke tager overhånd.

Plads til lidt nostalgi

Landet i Skumringen

Landet i Skumringen ligger bag tågen i skoven ved Petras hus. Rollerne har fortalt historier om den magiske verden før, de opdagede en port ind til den og fandt ud af, at den var virkelig. Det er uvist, om det er rollerne, som har skabt Landet i Skumringen gennem deres historier, eller om det altid har ligget der.

Skoven ved Petras hus er som mange andre skove i Nordsjælland. Gamle bøgetræer står langs fortidens hærveje. Høje graner danner en tyk og mørk underskov. Mange steder ligger gravhøje og dysser og kæmpe blokke af grundfjeld efterladt af ismasserne fra istiden. Lysninger åbner op langs stierne hist og her, og enkelte steder har skovbruget efterladt større engområder. Lavninger og moseområder strækker sig ind mellem træer, og åer i området forbinder søerne i Nordsjælland. Søen i dette område er stor nok til, at man ikke kan overskue hele dens størrelse, når man står ved kanten af den.

Landet i Skumringen ligner på mange måder den skov, som ligger ved Petras hus. Den er bare magisk. Magisk på den måde at lyset og farverne har et særligt og smukkere skær. Svampe i skovbunden lyser op, og det samme gør insekterne som flyver rundt. Her bor troldfolket fra den danske folketro. Tågen kommer, når Mosekonen brygger, og er generelt forbundet med mystik og et slør ind til en anden verden. Ellefolket danser, når højene står på gloende pæle. Bækhesten holder til ved vandløb. Nøggen spiller violin ved søen, og Lygtemanden kan betales til at vise vej gennem mosen.

Scenariets stemning

Scenariets stemning er præget af den tågefyldte skov med fortidsminder og troldfolk, den rislende lyd af vinden i træerne og følelsen af et blødt dække af grannåle under ens skosåler.

Scenariets fortælling er en rejse gennem Landet i Skumringen, hvor spillerne samtidig er med til at skabe stemningen i landet gennem deres beskrivelser. Beskrivelserne af verden er tænkt som en måde, hvorpå spillerne kan vise deres rollers udvikling. Beskrivelserne skal alene fokusere på, hvordan de omgivelser, rollerne befinder sig i, ser ud og føles. Det er kun dig som spilleleder, der kan introducere nye steder og biroller i Landet i Skumringen.

Spillerne kan beskrive, hvordan den magiske verden ser ud, men ikke hvad den gør

Det er ikke sikkert, at spillerne husker at beskrive omgivelserne, når først fortællingen er i gang. Det er heller ikke vigtigt, at de bruger beskrivelser hele tiden. Hvis du synes, at en scene vil blive stærkere af at blive afsluttet med en beskrivelse, kan du spørge spillerne om, hvordan der ser ud omkring dem. Ved hver scene er der et spørgsmål, som du kan blive inspireret af.

Scenariets biroller

I løbet af scenariet møder spillerne tre store biroller:

- Troldkarlen, som ryger støvet fra voksne menneskers forstenede fantasi.
- Lygtemanden, som kræver betaling for at vise dem gennem mosen.
- Nøkken, som bor i søen og spiller sørgmodig musik på sin violin.

Disse biroller er din mulighed for at sætte dit eget fingeraftryk på, hvordan Landet i Skumringen ser ud.

Forbandelsen

Når scenariet starter, er Landet i Skumringen begyndt at visne og det magiske falder fra hinanden. I opvarmningen, inden scenariet starter, kommer I til at bruge noget tid på at etablere Landet i Skumringen, dengang alt var godt, så spillerne kan beskrive, hvordan det er ændret, når scenariet går i gang.

Der skal ikke løses et plot. Petras spiller bestemmer, hvordan forbandelsen udvikler sig og om den løftes

Det er vigtigt, at spillerne ved, at de ikke skal løse et plot, for at få troldsplinten ud af Petras øje. Scenariet handler om, hvordan rollerne reagerer på det de møder, og hvordan det udvikler dem. Det betyder, at det er 100 procent op til Petras spiller, hvordan forbandelsen udvikler sig. Måske aftager den gradvist. Måske svinger den fra det bedre til det værre til det bedre. Måske bliver den overvundet med én stor handling. Scenariet indeholder ikke "*scenen, hvor Petra generobrer sin fantasi*". Det er noget, spillerne selv skal spille frem og udvikle

For at fortællingen om troldsplinten ikke afvikles for hurtigt, er det en regel, at Petra ikke kan undslippe troldsplintens greb fuldstændig før tredje akt, hvor rollerne er tilbage i lejren igen. Dette står også beskrevet i Petras rolle.

Petras evne

Petra kan altid få det sidste ord i beskrivelsen af verden

Troldsplinten giver Petra en særlig evne i forhold at beskrive verden. Hun har nemlig altid mulighed for at få det sidste ord og gøre verden en lille smule mere trist og farveløs eller vise, at forbandelsen er ved at miste sit tag i hende. Hun kan gøre dette ved enten at sige "*Ja, og...*" eller "*Ja, men...*". Hvis en af de andre roller beskriver, at "*træerne i skoven står på tæer, som var de klar til at tage deres første skridt ud i verden*", kan Petra sige "*Ja, og grenene strækker sig mod himlen, og bladene skyder ud som fyrværkeri*" eller "*Ja, men grenene er tunge af regn og hænger opgivende langs stammen, mens bladene falder til jorden og bliver til aske*".

De andre roller kan også tale til Petra direkte og spørge, om hun kan se det de ser, og Petra kan svare ved at beskrive det mindre magisk eller bekræfte, at hun oplever det samme som dem. Forbandelsen fungerer ikke på den måde, at Petra ikke kan se de væsener og ting, rollerne støder på i fortællingen. De opleves bare mere ligegyldigt for hende.

Sådan spillede du scenariet

Velkomst og introduktion

Når du har budt spillerne velkommen, introducerer du dem for scenariets indhold, temaer og fortælling. Det er vigtigt, at spillerne føler sig sikre på, hvad der forventes af dem, og hvad de kan forvente af scenariet.

Da Skumringstimen foregår i en magisk verden, som spillerne skal være med til at beskrive, kan de komme til at famle efter, hvad der er det rigtige at finde på. Særligt hvis de tror, at de skal løse plottet omkring troldsplinten. Derfor er det vigtigt, at du gør klart for dem, at scenerne ligger fast, så de ikke skal bekymre sig om, hvordan de kommer videre. Deres opgave er at koncentrere sig om, hvordan deres roller og disses venskab udvikler sig gennem fortællingen.

Når spillerne beskriver den magiske verden, skal de primært fokusere på stemningen, og på hvordan der ser ud og føles, hvor rollerne befinder sig. Forklar også hvordan Petras rolle har det sidste ord i beskrivelserne af verden. I kommer til at øve fælles fortælling, når I kommer til opvarmningsøvelserne.

Oprids den grundlæggende struktur for fortællingen, så de kan fornemme, i hvilket tempo, de skal udvikle deres rolle. Scenariet er opdelt i tre akter og skal helst spilles uden pause mellem akterne. Spillerne kan genkende de tre akter ved, at første og tredje akt foregår i rollernes lejr i Landet i Skumringen, mens anden akt foregår på rejsen i søgen efter Petras tabte fantasi.

Akt 1 I lejren Tid 30-45 min	Akt 2 På rejsen Tid 60-90 min	Akt 3 I lejren Tid 30-45 min
---	--	---

Roller of casting

Introducer de fire roller og deres hovedkonflikter. Brug din fornemmelse for spillerne til at fordele rollerne. Du kan eventuelt spørge spillerne, om der er en særlig rolle, de gerne vil spille. Det er dog vigtigt, at Petra gives til en spiller, som kan finde ud af at give plads til spillerne omkring hende, da rollen ellers kan komme til at tage meget plads. Det er også bedst, at Petra ikke gives til en spiller, som har svært ved at beskrive verdenen og stemningen.

Rollernes første del

Inden opvarmningen udleverer du **rollernes første del** til spillerne og lader dem læse den.

Opvarmning Inden I skal spille scenariet, er der en række opvarmningsøvelser, du skal føre spillerne igennem. De er beskrevet under 'Opvarmning' i scenekataloget.

Øvelserne har to formål:

- Opvarmningen skal hjælpe spillerne til at beskrive Landet i Skumringen. Både i forhold til, hvilke eventyr rollerne har haft, og hvordan der så ud, før Petra fik troldsplinten i øjet. Dengang alting stadig var godt.
- Opvarmningen skal etablere rollernes tætte venskab og give dem noget at spille på fremadrettet.

Rollernes anden del Efter opvarmningen skal du udlevere **rollernes anden del**. Det er også en god idé at give spillerne en pause til at gå på toilettet og hente en flaske vand eller lignende, inden I starter scenariet. *Skumringstimen* fungerer bedst, hvis I ikke holder pause mellem akterne.

Fortællingen, scener og flashbacks Scenariets fortælling er det lille og stille drama mellem rollerne. Det er dødelig alvor for rollerne, men det betyder ikke, at konflikterne skal eskaleres til store og voldsomme konfrontationer. Det interessante i en scene kan godt være alt det, som rollerne ikke får sagt til hinanden.

Skumringstimen består af to slags scener:

- Almindelige rollespilsscener
- Flashbackscener

Almindelige rollespilsscener I de almindelige rollespilsscener sidder spillerne ned det meste af tiden. *Skumringstimen* er ikke tænkt som et semi-live. Spillerne må gerne rejse sig eller række ud efter hinanden, hvis det underbygger deres indlevelse, men de skal eksempelvis ikke mime, at de går gennem skoven. I stedet må de meget gerne bruge beskrivelser til at udtrykke deres rolles handling, følelser og verden omkring dem.

Mange af scenerne er små stemningsfulde øjeblikke på turen ind i den magiske verden, og de fleste indeholder ikke nogle udefrakommende faktorer, som rollerne skal reagere på. I stedet giver de rollerne plads til at være sammen og udvikle deres venskab. I anden og tredje akt er der dog en række scener med biroller, som på den ene eller den anden måde skubber til rollerne og deres relationer.

Alle scener sættes med en kort beskrivelse, der etablerer den del af Landet i Skumringen, der er relevant for scenen. Nogle scener indeholder alle roller, mens andre scener foregår mellem to af rollerne. Alle spillere overværer alle scener. Stemningen er dvælende, og scenerne må gerne være langsomme og indeholde stilhed. Hvis du er i tvivl, så giv hellere spillerne et øjeblik mere, før du klipper scenen.

Scenariet forløber kun over et enkelt døgn, og mange af scenerne ligger tæt på hinanden tidsmæssigt. Det er derfor fint at glide fra en scene og over i den næste ved at starte den næste beskrivelse.

Flashbackscener Flashbackscenerne er fortællescener, hvor du beder en rolle om at fortælle om en begivenhed i deres hverdag. Du introducerer dem ved at sige "*Fortæl om dengang...*". Spilleren beskriver det minde, du har inviteret til, og du kan hjælpe spilleren ved at stille spørgsmål. Der er interviewspørgsmål til inspiration ved alle flashbacks, men du er også velkommen til at finde på dine egne, så længe de underbygger rollens konflikt. Nogle spillere vil ikke have behov for spørgsmål, mens andre måske vil have behov for flere, end jeg har skrevet. Her må du meget gerne hjælpe spillerne bedst muligt ved at finde på uddybende spørgsmål.

Flashbackene er en mulighed for at bringe rollernes konflikter ind i fortællingen uden, at rollerne selv behøver at nævne dem. Det er dog meget muligt, at en flashbackscene kommer til at farve rollespilsscenerne, efter den er blevet spillet, fordi en konflikt er blevet mere nærværende for rollen. Det er helt fint, og spillerne har frie hænder til at bringe deres problemer fra hverdagen ind i samtalen i Landet i Skumringen.

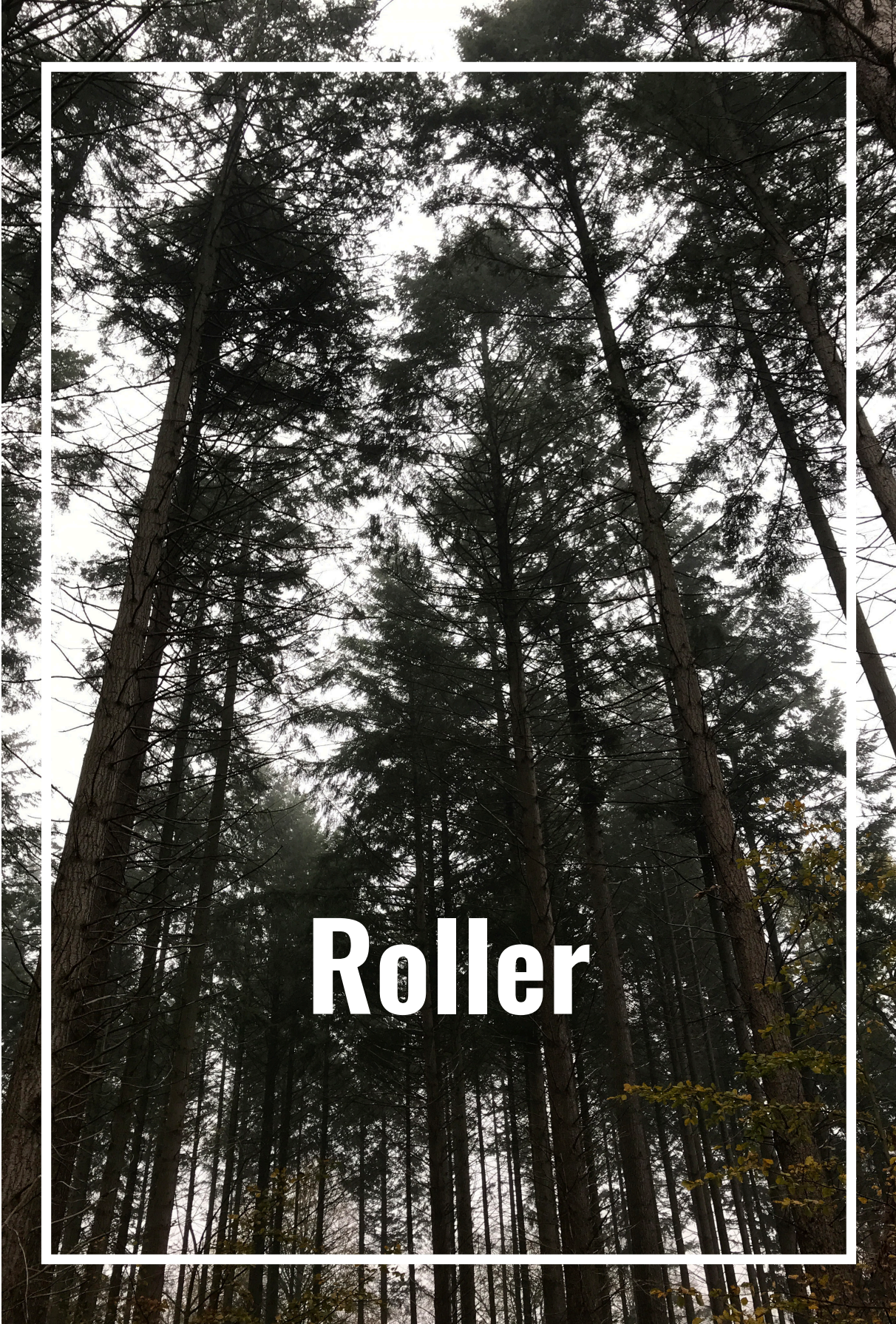
Afslutning af scenariet

Når rollerne skal til at rejse hjem i slutningen af tredje akt, går det op for dem, at de aldrig kan vende tilbage til Landet i Skumringen, hvis de forlader det nu. Dette åbner op for forskellige afslutninger, afhængig af om rollerne vælger at blive i den magiske verden, eller om de siger farvel og rejser hjem. Du skal bruge din fornemmelse af den fortælling, I har skabt sammen, til at skabe en passende afslutning.

I scenekataloget finder du en beskrivelse af, hvad den sidste scene bør fokusere på afhængig af spillernes valg. Du finder også to eksempler på den sidste scene i scenariet, som du kan lade dig inspirere af og måske kombinere, hvis det passer bedst til jeres slutning.

Afrunding og feedback

Hvis du spillede scenariet på Fastaval, vil jeg også bede dig om, at du og spillerne udfylder feedbacksedlerne, der ligger i din spillederkuvert. Jeg vil utroligt gerne høre, hvordan jeres oplevelse var, og den feedback, I kommer med, er værdifuld viden for mig til hvordan, jeg kan skrive bedre scenarier i fremtiden. Jeg hører selvfølgelig også gerne fra jer direkte, hvis I ønsker at opsøge mig på Fastaval og fortælle om jeres oplevelse.

Roller

Petra

Første del Petras mor har planlagt det hele. Hele hendes fremtid. Petra skal følge i hendes fodspor. "At gå på Herlufsholm Kostskole er som at blive medlem af en stor familie, der vil hjælpe dig frem hele livet". Sådan siger hun altid. Hun har glædet sig til, at Petra skal starte på skolen, så længe Petra kan huske tilbage. Tanken om at blive proppet i en skoleuniform, og være tvunget til at bo sammen med en flok konservative rigmandsunger er noget af det værste, Petra kan forestille sig.

*

Hendes far rejste en tidlig novembermorgen. Petra var gået ovenpå efter hun vågnede, hvor hun fandt sin mor sidde som en zombie ved spisebordet. Hans afsked havde efterladt hende i en choktilstand, som ikke ville forsvinde. De eneste reaktioner Petra så, var når hendes mor lukkede sig ude på badeværelset for at græde bag den låste dør. Intet Petra gjorde hjælp. Hendes mor fik det lidt bedre, efter hun mødte sin nye mand, Petras stedfar. Men Petra ved, at chokket stadig lurker under overfladen, og at hendes mor bliver som en zombie igen, hvis hun bliver svigtet en gang til.

*

Petra har altid været en enspænder, som foretrækker at være alene frem for at skulle hænge ud med sine jævnaldrende. Hendes fantasi er hendes frirum, og hun udfolder den i sine tegninger og historier. Petra har altid en tyk bog med i skoletasken, som hun læser i frikvarterene. Når klokken ringer ud efter sidste time, tager hun altid direkte hjem for at sidde på sit værelse, høre klassisk musik, læse og tegne.

Petra bor med sin mor og stedfar i et stort hus for enden af en grusvej. Bag husets have ligger skoven. Grunden skræner fra huset ned mod trægrænsen, og skoven fortsætter op over næste bakke. Fra sit vindue kan Petra kigge ud over haven og ind i skoven.

Ved skumringstid kan hun se tågen bevæge sig ud mellem træerne og lægge sig nederst i haven som et slør ind til en anden verden. Hun har ofte fantaseret om, hvilke væsener der gemmer sig i disen. På sit værelse kan hun endelig være alene med sine tanker. Der er hun fri og lykkelig.

*

Petra begyndte at se **Olivia, Sigrid og Lea** for et år siden. De havde egentlig kendt hinanden længe, fordi de gik i klasse sammen på den gamle skole. Den gik kun til sjette klasse, og efter det kom de alle på forskellige skoler. Men da de begyndte at gå til teater sammen skete der noget nyt. I en pause kom de til at snakke om det overnaturlige, og snart aftalte de at mødes hos Petra. Tæt på skoven og disen. De digtede historier om de væsener, der boede derude, og om magien der skjulte sig blandt træer og tåge.

Nu bruger hun næsten hver weekend med dem. De sover hos Petra. Alle fire kan lige akkurat være i hendes seng, når de ligger tæt. Her taler de til langt ud på natten, og ingen af dem ved præcis, hvornår de falder i søvn.

Olivia, Sigrid og Lea er de eneste mennesker, Petra kan lide at være sammen med i længere tid af gangen. Sammen med dem føler hun sig hverken forkert eller misforstået. De forstår hendes historier og digter videre på dem.

*

Petra er blevet gruppens uofficielle leder, fordi de altid er hos hende. Det er hende, som kender skoven bedst, mens Sigrid ved mest om mytiske væsener og folketro. Hun er også den eneste, Petra har mødt, der sidder med hovedet i en bog oftere end hende selv. Lea sørger altid for, at de har, hvad de skal bruge. Hvis det ikke var for hende, ville de være kommet afsted uden mad og regntøj mere end én gang. Og Olivia er altid munter og god til at finde på ting. Også selvom hun ikke har læst så meget som de andre. Det er kun, når hun har skændtes med sin mor, at hun er irriteret og virker trist.

*

De fandt **Landet i Skumringen** en tidlig forårsdag. Det var sidst på eftermiddagen, og tågen var begyndt at lægge sig. Tågen der i deres historier altid var sløret mellem vores verden og den anden side. De kunne skimte noget bevæge sig bag det store hule egetræ, men da de gik rundt om træet, var der ikke noget at se. Petra trådte først gennem hullet i træets stamme med de andre tæt bag sig. De vidste alle fire, at de var kommet ind i en anden verden. Det var den samme skov, men alligevel anderledes. Bladenes farver var klarere, og lyset stod i dybe blå toner. Lysende insekter summede rundt mellem træerne, og de nåede lige at se et tæt lille væsen forsvinde ind i buskadset. Det lignede præcis troldfolket fra deres historier.

Ingen af dem fik lukket et øje den nat. I stedet lå de i Petras seng og talte om alt det, de havde set. Og om hvordan de skulle tilbage og gå på opdagelse i den magiske verden, som de altid havde forestillet sig lå bag tågen. Landet i Skumringen skulle være deres hemmelighed, og ingen andre måtte høre om det.

For at forsegle pagten købte de hver sit sølvsmykke. Fire ens medaljoner med et motiv af livets træ. De tog dem på ude ved egetræet og så hinanden i øjnene. Petra smilede ved tanken om de eventyr, de skulle opleve sammen. Siden da har de besøgt Landet i Skumringen mange gange.

Petra

Anden del

Petras mor lyste op, så snart bilen svingede ind på parkeringspladsen ved **Herlufsholm Kostskole**. Hun havde ikke snakket om andet end optagelsessamtalen de sidste to uger. Petra havde ikke set sin mor smile sådan i flere år og kunne ikke lade være med at smile tilbage. Men det stivnede hurtigt, da hun så sig omkring. Alle var i samme uniform. Ens. Helt ens. Én stor grå grød af uniformerede rigmandsbørn, der sad på bænke og læste, stod i grupper og snakkede ved skolens hovedindgang og nærmest marcherede i takt over gårdspladsens brosten. Hendes mor opdagede ikke noget. Selvfølgelig ikke. Petra var blevet god til at skjule alle de følelser, hun vidste ville skuffe hendes mor.

To uger senere stod Petra alene på altanen og så ud over skoven, mens optagelsesbrevet dingled fra hendes hånd. *“Velkommen på Herlufsholms Kostskole”*. Hendes mor ville blive så stolt, og hun ville være den gode datter, der tog afsted. Væk fra skoven og væk fra Landet i Skumringen. Hun sukkede og kæmpede for at holde tårerne tilbage. Pludselig begyndte det at blæse op og Petra mærkede et stik i øjet. Som havde vinden blæst noget derind. Noget der satte sig fast.

Da hun så op igen, var skoven grå. Det føltes som om, at skyerne trak sig sammen om hendes hoved, mens vinden blev koldere og mere stikkende. Æbletræerne i haven, som hun så ofte havde befolket med troldfolk i sine historier, var grimme og deforme, og hun kunne mærke stanken fra de rådne frugter, der lå ved deres fod. Kvalmen var næsten uudholdelig.

*

Den næste weekend var Petra stadig i dårlig humør, da pigerne kom. Pludselig virkede de ting, de lavede sammen, åndssvage og ligegyldige. Alt, hvad hendes veninder gjorde, irriterede hende. Sigrids konstante usikkerhed. Olivias evindelige muntre bemærkninger. Lea der prøvede at være hønemor for dem alle sammen.

Efter at have snerret af dem hele eftermiddagen fortalte Petra, hvad der var sket på altanen. Mest for at få Lea til at holde op med at spørge, om der var noget galt. Sigrid kiggede mærkeligt på hende og løb hen for at finde en bog i sin taske. Med bævende stemme læste hun et afsnit højt for dem. Afsnittet handlede om troldsplinter, der flyver ind i menneskers øjne og skjuler alt, hvad der er magisk og smukt i verden, så alting virker grimt og trist.

I bogen var et sagn om troldsplintens forbandelse. Ifølge det stjæler den sit offers fantasi, og kun ved at genfinde sin fantasi kan man forvise troldsplinten fra sit øje igen. Sigrid og de andre var fast besluttet på at rejse ind i Landet i Skumringen for at finde hendes fantasi. Petra syntes, at det lød som noget af det mest åndssvage, hun nogensinde havde hørt. Men til sidst gik hun med til deres plan. Også selvom hun er sikker på, at den ikke vil nytte noget.

*

Aftenen før de skal afsted, sidder Petra på sit værelse og ser ud over haven og skoven. Det er ved at være sommer og træerne står tunge og mørkegrønne i aftensolen. Før i tiden længtes hun efter skoven. Næsten som om den kaldte på hende. Nu føler hun ingenting. Skoven er blevet tavs. Petra ved godt, at hun har mistet noget. Noget hun burde søge derude mellem de mosklædte stammer. Noget hun kan huske i små glimt, når troldsplinten ikke formørker hele hendes verden.

Forbandelsen

Troldsplintens forbandelse påvirker hvordan, Petra ser verden omkring sig. Hun har mistet forbindelsen til sin fantasi. Hun kan se det samme som de andre ser, men det betyder ikke længere noget for hende. Dette påvirker også Landet i Skumringen, der er begyndt at falme og visne. Det er op til dig som spiller at beslutte, hvad der skal til for, at forbandelsen kan løftes. Måske sker det med ét slag. Måske sker det lidt efter lidt. Det kan også være, at det aldrig sker, og Petra har mistet sin fantasi for altid. Du bestemmer selv, hvordan Petras historie bliver. Det eneste, du skal være opmærksom på er, at Petra ikke kan undslippe troldsplintens forbandelse fuldstændig før tredje akt, hvor rollerne er tilbage i deres lejr i Landet i Skumringen. Indtil da kan troldsplintens magt blive både svagere og stærkere flere gange. Men først i sidste akt kan Petra rive sig fuldstændig fri.

Forbandelsen får også Petra til at se de andre piger i et nyt lys. Hun kan stadig huske deres venskab, men hun bliver irriteret over deres svagheder og har svært ved ikke at vise det. Som spiller kan du bruge dette til at prikke til de andre rollers konflikter. Disse står kort beskrevet i relationerne nedenfor og vil også komme frem gennem flashbacks i løbet af scenariet.

Landet i Skumringen er begyndt at falme efter Petra har fået troldsplinten i øjet. I løbet af scenariet kan I beskrive skoven sammen, hvordan den ser ud og føles. Her har du altid mulighed for at få det sidste ord og gøre verden en lille smule mere trist og farveløs eller vise, at troldsplinten er ved at miste sit tag ved at tilføje mere magisk skønhed til verdenen. Du kan gøre dette ved enten at sige *“Ja, og...”* eller *“Ja, men...”* til de andres beskrivelser. Hvis en af de andre roller beskriver, at *“træerne i skoven står på tæer, som var de klar til at tage deres første skridt ud i verden”*, kan du sige *“Ja, og grenene strækker sig mod himlen, og bladene skyder ud som et fyrværkeri”* eller *“Ja, men grenene er tunge af regn og hænger opgivende langs stammen, mens bladene falder til jorden og bliver til aske”*.

Olivia
*gennem
troldpslinten* Olivia har altid været den sjove og den med flest skøre ideer. Petra plejede at elske hende for det, men nu kan hun se usikkerheden bag Olivias entusiasme, og hvordan hvert nyt påfund er et febrilsk forsøg på at opnå anerkendelse.

Olivia hader, at hendes mor behandler hende som et lille barn og ikke giver hende lov til at lave ting med sine klassekammerater om aftenen.

Lea
*gennem
troldpslinten* Lea har altid været den mest ansvarlige. Petra elskede, at Lea altid tænkte på det praktiske og sørgede for, at de havde regntøj og lommelygter med, når de tog i skoven. Nu kan Petra se, at omsorgen er hul og handler om, at Lea hellere vil tage sig af andre end at se sine egne problemer i øjnene.

Leas familie er præget af, at hendes forældre arbejder meget og skændes, når de endelig er hjemme. Hun passer tit sin lillesøster, når de er alene.

Sigrid
*gennem
troldpslinten* Sigrid har altid læst meget, og Petra elskede hendes viden, og at Sigrid er en enspænder ligesom hende selv. Nu kan Petra se, at bøgerne er et skjold, og at identiteten som enspænder er påtaget. Sigrid er falsk og vil bare accepteres.

Sigrid taler ikke særlig meget om andre venner eller om sin familie. Nogle gange virker det som om, at deres gruppe er det eneste, der sker i hendes liv.

Opsummering Petra er nu din rolle, og det er din opgave at fortolke og udvikle hende. Du kan eventuelt støtte dig til nedenstående spørgsmål:

Hvor langt vil Petra gå for ikke at skuffe sin mor?

Hvad skal der til, for at Petra slipper fri af troldpslintens forbandelse?

Hvad betyder det for Petra at have fundet de tre andre? Ville hun være lige så glad alene med sine historier, eller giver gruppen hende noget, hun har manglet?

Olivia

Første del *“Du tror jeg stadig er et lille barn. Men det er jeg ikke! Jeg hader dig!”*

Olivia smækkede døren til sit værelse bag sig og smed sig på sengen. Hun skreg sin frustration ned i puden, mens tårerne væltede ned over hendes kinder. Hun skulle have mødtes med de andre fra klassen nede ved søen, men hendes mor ville ikke lade hende tage afsted. Nu måtte hun endnu engang finde på en historie til de andre for at forklare, at hun ikke kunne komme. Endnu en undskyldning så de ikke opdager, at hendes forældre stadig behandler hende som et barn og ikke lader hende tage ud om aftenen.

*

Olivia fik at vide, at hun skulle blive på sit værelse, den aften politiet kom hjem med hendes storesøster. Gennem den lukkede dør kunne hun høre sin søsters utrøstelige gråd og deres mors forgæves forsøg på at få hende til at falde til ro. Der var sket noget med hende. Nogle drenge havde gjort hende fortræd. Olivia hørte politimandens rolige stemme, der sagde, at der ikke var nogen grund til at anmelde hændelsen. “De var bare lidt grove. Men vi har talt med dem og deres forældre, så de forstår, at de ikke skal gøre den slags igen.”

Der blev aldrig rejst tiltale. Politiet mente ikke, at der var grund til at udspørge hverken drengene eller Olivias storesøster. Siden den aften har deres mor skrevet utallige læserbreve for at få samfundet til at indse, hvor meget det svigter piger som Olivias storesøster. Og siden den aften har Olivia følt sig behandlet som et barn. Forsvaret. Beskyttet. Og derfor også mere og mere udenfor blandt venner, hvis forældre uden problemer lader dem være ude om aftenen.

*

Olivia kan godt lide at være i skole. Der kan hun i det mindste stadig være med i gruppen. Hun er sjov og god til at finde på nye ting, de kan lave. Olivia er sådan en, alle gerne vil være venner med, men derfor er der også flere og flere, der undrer sig over, hvorfor hun aldrig deltager i noget om aftenen. Olivia skammer sig for meget til fortælle, at det er fordi, hun ikke må for sin mor.

Hun har altid trives bedst sammen med andre. Det er her, hun føler sig vellidt og accepteret. Når hun er alene, ved hun ikke, hvad hun skal gøre af sig selv. Olivia ender altid med at tænke på, hvad de andre laver uden hende og finde på ideer til, hvad de kan lave, når hun ser dem igen.

*

Olivia begyndte at se **Petra**, **Sigrid** og **Lea** for et år siden. De havde egentlig kendt hinanden længe, fordi de gik i klasse sammen på den gamle skole. Den gik kun til sjette klasse, og efter det kom de alle på forskellige skoler. Men da de

begyndte at gå til teater sammen, skete der noget nyt. I en pause kom de til at snakke om det overnaturlige, og snart aftalte de at mødes hos Petra. Indtil da havde Olivia ikke interesseret sig for noget overnaturligt, men Petra og Sigrid vidste en masse om folketro og sagnvæsener, og sammen begyndte de at digte historier om de magiske væsener, der bor bag tågesløret i skoven bag Petras hus. Olivia har altid været god til at finde på, og hun elskede, hvor glade de andre var for hendes bidrag til historierne.

Snart begyndte de at mødes hver weekend hos Petra. Heldigvis kender Olivia og Petras forældre hinanden, så hun fik lov at tage afsted. Så længe hun lovede, at Petras mor altid var i huset, når de mødtes. De sover hos Petra og kan alle være i hendes seng, når bare de ligger tæt. Det bedste ved deres weekender sammen er nattetimerne, hvor de ligger og taler med hinanden. Der glemmer Olivia alt om sin mor og de ting, hun går glip af sammen med klassekammeraterne. Det er bare de fire veninder, som ligger tæt og fortæller historier i mørket.

Petra kender skoven bedst og er blevet gruppens uofficielle leder. Lea er virkelig god til at tage sig af de andre og holde styr på det praktiske. Olivia kan godt være lidt distraet, men Lea sørger altid for, at hun husker alle sine ting. Og Sigrid er virkelig klog, men også lidt en nørd. Hun har læst flere bøger, end Olivia kan forestille sig og ved altid et eller andet om det, de snakker om.

*

De fandt **Landet i Skumringen** en tidlig forårsdag. Det var sidst på eftermiddagen, og tågen var begyndt at lægge sig. Tågen der i deres historier altid var sløret mellem vores verden og den anden side. De kunne skimte noget bevæge sig bag det store hule egetræ, men da de gik rundt om træet, var der ikke noget at se. Petra trådte først gennem hullet i træets stamme med Olivia og de andre tæt bag sig. De vidste alle fire, at de var kommet ind i en anden verden. Det var den samme skov, men alligevel anderledes. Bladenes farver var klarere, og lyset stod i dybe blå toner. Lysende insekter summede rundt mellem træerne, og de nåede lige at se et tæt lille væsen forsvinde ind i buskadset. Det lignede præcis troldfolket fra deres historier.

Olivia trak vejret dybt og fyldte lungerne med den friske luft. Hun følte sig friere, end hun havde længe. Tanken om at være i en verden, hvor hendes mor ikke kunne holde øje med hende, gav hende lyst til at skriges af glæde. Hun nøjedes med at hoppe op og gale som en hane, hvilket skræmte de gyldne insekter væk, og fik de andre til at grine højt.

Ingen af dem fik lukket et øje den nat. I stedet lå de i Petras seng og talte om alt det, de havde set. Og om hvordan de skulle tilbage og gå på opdagelse i den magiske verden, som de altid havde forestillet sig lå bag tågen. Landet i Skumringen skulle være deres hemmelighed, og ingen andre måtte høre om det.

For at forsegle pagten købte de hver sit sølvsmykke. Fire ens medaljoner med et motiv af livets træ. De tog dem på ude ved egetræet og så hinanden i øjnene. Olivia havde aldrig følt sig så fri og glad. Siden da har de besøgt Landet i Skumringen mange gange.

- Petra** *Petra* er god til at være alene, hvilket Olivia ikke helt forstår men alligevel respekterer. Petras mor vil have, at hun skal på Herlufsholm Kostskole, men Olivia har svært ved at se hende finde sig til rette blandt rigmandsbørn og skoleuniformer.
- Lea** *Leas* forældre arbejder meget, og hun er ofte alene hjemme om aftenen med sine søskende. Det må være fantastisk at have forældre, som lever deres egne liv og giver Lea friheden til at gøre, hvad hun vil.
- Sigrid** *Sigrid* er en enspænder, og Olivia forstår ikke, hvorfor hun aldrig omtaler venner i skolen. Hun læser en masse, og det virker nogle gange som om, hun gemmer sig lidt bag bøgerne.

Olivia

Andel del Olivias hjerte sad helt oppe i halsen på hende, da hun småløb ned mod sine klassekammerater, der stod rundt om bålpladsen ved søen. De så alle op og råbte hendes navn. Endelig kom hun og var sammen med dem. Olivia smilede med hele ansigtet og prøvede at skubbe mindet om sin mors ansigtsudtryk fra sig. Olivia havde stampet i gulvet og fortalt, at hun ikke ville finde sig i at blive behandlet som et barn. At hun ville tage afsted og mødes med sine klassekammerater ved søen. Uanset hvad hendes mor sagde. Først havde hendes mor råbt. Så havde hun grædt. Til sidst lod hun Olivia gå. Men sejren føltes tom. Både fordi Olivia vidste, hvor meget hendes mor ville skælde hende ud næste dag, og fordi hun aldrig ville kunne glemme den rene frygt i sin mors øjne, da Olivia gik ud af hoveddøren.

Selvom det var det eneste, hun havde ønsket sig i lang tid, følte Olivia sig udenfor, da hun stod med sine klassekammerater på bålpladsen ved søen. Deres snak handlede om, hvad de lavede sidste weekend. Om tv-serier og drenge fra parallelklassen. Alt det normale unge snakker om. Olivia blev tavs og mut. De ville vende det hvide ud af øjnene, hvis hun fortalte, at hun tilbringer sine weekender i Landet i Skumringen. De ville sikkert tro, at det bare var en barnlig leg, hun legede med sine veninder.

*

Det skulle have været endnu en weekend hos Petra med eventyr i Landet i Skumringen, men lørdag eftermiddag var den allerede ved at være ødelagt. Der var noget galt med Petra. Noget der fik hende til at snerre vredt af alt, de gjorde. Fik hende til at skyde deres ideer ned og håne dem, når de blev kede af det. Olivia overvejede at skrive en sms til en af sine klassekammerater for at høre, om de skulle være sammen i stedet.

Lea blev ved med at presse Petra til at fortælle, hvad der var galt. Da hun endelig åbnede op, kunne Olivia dårligt tro sine egne ører. Petra havde stået på altanen, da noget var blæst ind i hendes ene øje og havde sat sig fast. Da hun så op igen, så alting grimt og trist ud, som om hun nu så anderledes på verden.

Sigrid havde selvfølgelig læst noget om det. Hun mente, at Petra havde fået en troldsplint i øjet, og at den stjal hendes fantasi, så hun ikke længere kunne se de magiske og gode ting i verden. Ifølge Sigrid kan man kun overvinde troldsplintens forbandelse, hvis man genfinder personens fantasi, og de tager den tilbage.

Sigrid og Lea var sikre på, at svaret lå i Landet i Skumringen. At de måtte tage ind og genfinde Petras fantasi. Petra virkede opgivende. Som om hun allerede havde vænnet sig til, at verden var grå og følelsesløs. Olivia vidste ikke, hvad hun skulle gøre. Normalt var det hende, der sagde noget sjovt og løsnede stemningen. Til sidst gik hun med til Sigrid og Leas plan. De er nødt til at gøre et eller andet for at redde Petra og deres eventyr i Landet i Skumringen.

*

Aftenen før de skal afsted pakker Olivia sin rygsæk. Hun glæder sig til de skal tilbage ind i Landet i Skumringen og har næsten glemt, hvordan Petra var sidste weekend. Det bliver endnu et eventyr. Væk fra hendes mors bebrejdelser og frygtsomme øjne. Væk fra hendes klassekammerater og deres verden, som hun endnu ikke kan være en del af.

Opsummering

Olivia er nu din rolle, og det er din opgave at fortolke og udvikle hende. Du kan eventuelt støtte dig til nedenstående spørgsmål:

Kan Olivia finde en balance mellem sin mors frygt for, at der sker noget med hende og hendes egen frygt for at være alene?

Hvad giver Landet i Skumringen Olivia, som hun ikke får andre steder, og hvor langt er hun villig til at gå for at holde forbindelsen til det?

Hvad betyder det for Olivia at have fundet de tre andre? Ville hun være lige så glad sammen med sine klassekammerater, eller giver gruppen hende et særligt fællesskab?

Lea

Første del

“*Hvornår kommer mor hjem?*” Leas lillesøster sidder ved døren og ser afventende tilbage mod hende. Lea går hen og løfter hende op. Hun er ved at blive for stor til, at Lea kan bære hende. “*Hun kommer først hjem, efter du er faldet i søvn*”. Lea har vænnet sig til at tage sig af sin lillesøster om aftenen. I virkeligheden passer det hende fint. Det er bedre, end når deres forældre er hjemme, og man hele tiden skal gå og frygte, at deres vrisne kommentarer bliver til et skænderi. De lukker altid døren, inden de for alvor begynder at skændes, men alligevel kan man høre det i hele huset. Når de arbejder sent begge to, er Lea og hendes søskende fri for at høre på dem. Og så kan de næsten få det helt hyggeligt.

*

Lea bor med sine forældre og to søskende. Som midterste barn er hun let at overse i en travl hverdag. Hendes storebror ligger altid på værelset og ser 'The Simpsons', og man skal kalde syv gange på ham, før han svarer. Leas lillesøster har svært ved skolen, så når deres forældre en sjælden gang har tid, læser de lektier med hende. De har altid arbejdet en del, men over de sidste par år er det blevet værre. Lea tænker tit, at de er så meget væk, fordi de ikke kan holde ud at være i stue med hinanden. Men så skulle de måske ikke have fået tre børn.

Uanset hvad Lea laver, har hun altid sin søster i baghovedet. Er hun okay? Hvad kan Lea gøre for at hjælpe hende og sørge for at bevare den gode stemning? Det smitter af på, hvordan hun er overfor sine venner. Der er hun også altid den ansvarlige. Den som planlægger, har styr på alting og sikrer sig, at de andre har det godt. Ser deres behov og sørger for at tage sig af dem.

Når Lea ligger i sengen om aftenen, efter hun har puttet sin lillesøster, kigger hun op på hesteplakaten og tænker over, hvor dejligt det ville være at kunne være lige som sin søster. Være barn igen og ikke hele tiden skulle tænke på andres behov. Bare et par uger uden bekymringer og planlægning. Så skal hun nok være voksen og ansvarlig igen.

For en måneds tid siden skete det, Lea drømmer om. Hendes mor kom tidligt hjem og havde aflyst alle sine møder. Den eftermiddag kørte de hele vejen op til nordkysten og tog på stranden, badede i de kolde bølger og fandt muslingeskaller og sten med huller. Hendes lillesøster lagde sig i sandet, og de formede hende som en havfrue med sandhale og tanghår. På vejen hjem i bilen sov hendes lillesøster op ad Lea på bagsædet, og i bakspejlet kunne hun se, deres mor kigge på dem og smile et trist smil. Når hun ligger på sit værelse om aftenen, tænker Lea, at den dag var den sidste i hendes barndom.

*

For omkring et år siden begyndte Lea at se **Sigrid, Petra og Olivia**. De havde egentlig kendt hinanden længe, fordi de gik i klasse sammen på den gamle skole. Den gik kun til sjette klasse, og efter det kom de alle på forskellige skoler. Hun plejede også at lege med Sigrid, da de var små. Men da de begyndte at gå til teater sammen, skete der noget nyt. I en pause kom de til at snakke om det overnaturlige, og snart aftalte de at mødes hos Petra. Sigrid og Lea havde tit leget, at de mødte troldfolk i skoven, da de var små, men Lea havde ikke tænkt på den verden i lang tid. Petra og Sigrid vidste en masse om folketro og sagnvæsener, og sammen begyndte de at digte historier om de magiske væsener, der bor bag tågesløret i skoven bag Petras hus. Historierne fik hende til at føle sig som barn igen og glemme skænderierne og pligterne derhjemme. Sammen med pigerne griner hun rigtigt.

Lea og de andre har sovet hos Petra de sidste mange weekender. Når de ligger tæt kan de lige akkurat være i Petras store seng alle fire. Det føles trygt og hyggeligt. Også selvom de altid falder for sent i søvn, fordi de ligger og snakker og fortæller historier.

Petra fungerer lidt som gruppens leder, fordi de altid er hos hende, og hun kender skoven bedst. Hun ved også en masse om folketro og sagnvæsener. Næsten ligeså meget som Sigrid, som bruger det meste af sin tid på biblioteket. Olivia er altid sjov og fuld af gode ideer. Det er svært at være i dårligt humør i nærheden af hende. Det er faktisk kun, når hun har skændtes med sin mor, at hun ikke er glad. Lea har lovet sig selv at passe lige så godt på dem som på sin lillesøster.

*

De fandt **Landet i Skumringen** en tidlig forårsdag. Det var sidst på eftermiddagen, og tågen var begyndt at lægge sig. Tågen der i deres historier altid var sløret mellem vores verden og den anden side. De kunne skimte noget bevæge sig bag det store hule egetræ, men da de gik rundt om træet, var der ikke noget at se. Petra trådte først gennem hullet i træets stamme med Lea og de andre tæt bag sig. De vidste alle fire, at de var kommet ind i en anden verden. Det var den samme skov, men alligevel anderledes. Bladenes farver var klarere, og lyset stod i dybe blå toner. Lysende insekter summede rundt mellem træerne, og de nåede lige at se et tæt lille væsen forsvinde ind i buskadset. Det lignede præcis troldfolket fra deres historier.

Lea vidste ikke, hvor meget hun havde længtes efter et sted som Landet i Skumringen, før hun kom dertil. Et sted hvor tiden synes at stå stille og verden udenfor forsvinder. Hvor det magiske fra deres historier er virkeligt og alting kan lade sig gøre. Et sted hvor hun kan være fri for forpligtelser og få lov til at være et barn lidt endnu.

Ingen af dem fik lukket et øje den nat. I stedet lå de i Petras seng og talte om alt det, de havde set. Og om hvordan de skulle tilbage og gå på opdagelse i den magiske verden, som de altid havde forestillet sig lå bag tågen. Landet i Skumringen skulle være deres hemmelighed, og ingen andre måtte høre om det.

For at forsegle pagten købte de hver sit sølvsmykke. Fire ens medaljoner med et motiv af livets træ. De tog dem på ude ved egetræet og så hinanden i øjnene. Lea havde aldrig følt sig så let og ubekymret. Siden da har de besøgt Landet i Skumringen mange gange.

- Sigrid** *Sigrid* og Lea plejede at lege sammen, da de var mindre, og Lea har stadig gode minder om deres lege og historier om troldfolk. De har ikke set hinanden siden de stoppede på den gamle skole, men det er som om, de er ved at genopdage deres gamle forbindelse. Sigrid fortæller sjældent om sit liv udenfor gruppen og virker nogle gange lidt ensom.
- Petra** Lea beundrer *Petra*, hendes viden om skoven og evne til at finde på historier. Petra kæmper tydeligvis for ikke at skuffe sin mor, der har været igennem en hård skilsmisse, men nu har fundet en ny mand. Lea ville ønske, at hun kunne gøre mere for at få Petra til at forstå, at hun er god nok, som hun er.
- Olivia** *Olivia* er ofte uvenner med sin mor. Lea kan mærke det, når de har skændtes lige inden, Olivia kommer hjem til Petra. Men hun bliver heldigvis glad igen sammen med pigerne, hvor hun altid finder på sjove nye ting, de skal lave. Det er umuligt ikke at blive smittet af Olivias glæde.

Lea

Anden del *“Far og jeg skal skilles”*. Hendes mors ord runger stadigvæk for Leas indre øre. Skilles. Nu ændrer alting sig. I lang tid har hendes verden handlet om at få alting til at fungere derhjemme, mens hendes forældre arbejdede sent og ikke havde tid til børnene. Alting har handlet om dem. Og nu gør det det igen. Deres behov. Deres skilsmisse. Alting er på deres præmisser. Lea og hendes søskende skal bare følge med.

Deres mor har allerede fundet et nyt hus, og snart flytter hun sammen med Leas lillesøster. Langt væk. Lea kommer til at skulle skifte skole, hvis hun flytter med. Hendes storebror har allerede besluttet, at han vil blive boende hos deres far. Han er i gymnasiet og flytter sikkert snart hjemmefra. Lea ved, at hun burde flytte med sin mor. At moderen får travlt, og hendes lillesøster får brug for hende. Men hver gang hun tænker på det, er det som om noget går i stykker inden i hende. Som om en lille flig falder af hendes hjerte. Hun kan ikke bære tanken om at forlade sine veninder og alt det de har sammen. Hun kan klare alle forpligtelser og bekymringer, så længe hun har deres fristed i Landet i Skumringen.

*

Det skulle have været endnu en weekend hos Petra med eventyr i Landet i Skumringen, men lørdag eftermiddag var den allerede ved at være ødelagt. Der var noget galt med Petra. Noget der fik hende til at snerre vredt af alt, de gjorde. Fik hende til at trække sig væk og blive endnu vredere, når Lea spurgte, hvad der var galt. Men Lea blev ved. Hun ville ikke lade Petra slippe. Hun ville vide, hvad der var galt.

Til sidst trængte Lea igennem, og Petra fortalte, hvordan hun havde stået på altanen, da noget var blæst ind i hendes ene øje og havde sat sig fast. Da hun så op igen, så alting grimt og trist ud, som om hun nu så anderledes på verden.

Sigrid var løbet over til sin taske og trak en gammel bog frem. Hun mente, at Petra havde fået en troldsplint i øjet, og at den stjal hendes fantasi, så hun ikke længere kunne se de magiske og gode ting i verden. Ifølge bogen kan man kun overvinde troldsplintens forbandelse, hvis man genfinder personens fantasi, og de tager den tilbage.

Lea vidste med det samme, at de var nødt til at gøre noget. Redde Petra. De måtte tage ind i Landet i Skumringen og genfinde Petras fantasi. Petra virkede opgivende. Som om hun allerede havde vænnet sig til, at verden var grå og følelsesløs. Lea bed tænderne sammen, så det føltes som om, det knagede i hele hendes kranie. Petra skulle reddes. Lige meget hvor svært og hårdt det ville blive at genfinde hendes fantasi.

*

Aftenen inden de skal afsted er Lea i gang med at pakke sin rygsæk. Hun lægger et ekstra par tykke sokker ned i den. Der er altid en af de andre, som glemmer deres. Nedenunder skændes hendes forældre om, hvem der skal have sofaen. Lea sukker. Hun glæder sig til deres tur ind i Landet i Skumringen. Også selvom det er meget mere alvorligt, end det plejer. Lea trænger til at komme væk.

Opsummering

Lea er nu din rolle, og det er din opgave at fortolke og udvikle hende. Du kan eventuelt støtte dig til nedenstående spørgsmål:

Hvordan påvirker forældrenes skilsmisse Lea, og hvor langt vil hun gå for at være der for sin lillesøster?

Kan Lea klare sig uden Landet i Skumringen og den flugt fra de voksnes verden, det tilbyder?

Hvad betyder det for Lea at have fundet de tre andre? Er det bare hendes beskytterinstinkt, der knytter hende til dem, eller har de et særligt fællesskab?

Sigrid

Første del “Hva’ så Sigrid, har du set nogle trolde for nyligt?” runger det gennem kantinen. Sigrid krymper sig. Alle de populære fra klassen står i en gruppe og stirrer på hende. Sigrid ignorerer dem. Dukker hovedet og går i rask tempo op mod deres klasseværelse, så hun kan sætte sig på sin plads og forsvinde i en bog. Hun kan høre latteren bag sig. Det er hendes egen skyld. Sigrid kom til at fortælle om moderne hekse og magi i sidste kristendomstime. Store idiot. Nu har de endnu en grund til at grine af hende.

Sigrid passer ikke ind i sin klasse. Hun føler ikke, at hun har noget til fælles med sine jævnaldrende. De andre synes, at hun er mærkelig. De enten ignorerer eller gør grin med hende og inviterer hende kun med til arrangementer, hvis der er en forældre eller en lærer, som tvinger dem. Sigrid mærker ensomheden hver dag, men nægter at opføre sig som de piger, der søger anerkendelse hos de populære. De ved aldrig, om de er inde eller ude. I det mindste ved Sigrid, at hun altid er udenfor. Hun har ikke brug for dem. Men nogle gange ville hun ønske, at de slet ikke fandtes, eller at hun kunne forsvinde og få fred.

*

Sigrid bor med sin familie i en lille landsby omgivet af marker sammen med sine forældre og sin lillebror. Hendes skole ligger i en grå forstadsby ikke langt derfra. Eftermiddagene, inden hendes forældre kommer hjem, virker uendelige. Som om tiden kun går i små bitte dryp. Hun går en tur. Læser. Ser fjernsyn. Men hun sørger altid for at slukke for det, inden hendes forældre kommer hjem. De mener, at en pige med hendes evner spilder tiden, når hun ser fjernsyn. At hun skal bruge sin tid på noget mere fornuftigt. Sigrid ved ikke, hvad hun skulle lave i stedet.

Nogle dage går Sigrid forbi biblioteket i centeret, før hun tager bussen hjem. Hun elsker afdelingen for religion. Her finder hun bøger om heksekunst, folketro og magiske væsener. Bibliotekarerne kender hende og siger altid til, når der er kommet en ny bog, de tror vil være noget for hende. Hendes andet yndlingssted på biblioteket er ved CD’erne med metal og hård rock. Hun låner altid, så mange man må og hører dem, når hun går tur på cykelstien langs markerne. Her får hendes tanker og frustrationer frit løb. Her ved hun endelig, hvordan hun skal sætte alle de populære fra klassen på plads. Hun bliver så opslugt af diskussionerne i sit hoved, at hendes bevægelser til sidst får discman’en til at hoppe og stoppe musikken.

*

For omkring et år siden begyndte Sigrid at se **Lea, Petra** og **Olivia**. De havde egentlig kendt hinanden længe, fordi de gik i klasse sammen på den gamle skole. Den gik kun til sjette klasse, og efter det kom de alle på forskellige skoler. Hun plejede også at lege med Lea, da de var små. Men da de begyndte at gå til teater sammen, skete der noget nyt. I en pause kom de til at snakke om det

overnaturlige, og snart aftalte de at mødes hos Petra. Sigrid og Lea havde tit leget, at de mødte troldfolk i skoven, da de var små, og siden da har Sigrid læst alle bøger, som biblioteket kan skaffe, om det overnaturlige. Petra læser også en masse om det, og hverken hun eller de andre grinede af hende, da Sigrid begejstret fortalte om nogle af de ting, hun havde læst. Sammen begyndte de at digte historier om de magiske væsener, der bor bag tågesløret i skoven bag Petras hus.

Sigrid og de andre har sovet hos Petra de sidste mange weekender. Når de ligger tæt, kan de lige akkurat være i Petras store seng alle fire. Det føles trygt og hyggeligt. Også selvom de altid falder for sent i søvn, fordi de ligger og snakker og fortæller historier. Sigrid har aldrig før haft sådan et venskab. Det sidste år, har været det bedste i hendes liv.

Petra fungerer lidt som gruppens leder, fordi de altid er hos hende, og hun kender skoven bedst. Hun ved næsten lige så meget om folketro og sagnvæsener som Sigrid. Lea virker tit næsten voksen og har altid styr på tingene. Hvis det ikke var for hende, ville de sikkert flere gange være havnet i skoven uden mad eller regntøj. Olivia er altid glad og sjov. Det virker som om, hun har let ved at tale med folk. Hun var også altid venner med de populære folk i deres gamle klasse, hvilket nogle gange gør Sigrid lidt utryg.

*

De fandt **Landet i Skumringen** en tidlig forårsdag. Det var sidst på eftermiddagen, og tågen var begyndt at lægge sig. Tågen der i deres historier altid var sløret mellem vores verden og den anden side. De kunne skimte noget bevæge sig bag det store hule egetræ, men da de gik rundt om træet, var der ikke noget at se. Petra trådte først gennem hullet i træets stamme med Sigrid og de andre tæt bag sig. De vidste alle fire, at de var kommet ind i en anden verden. Det var den samme skov, men alligevel anderledes. Bladenes farver var klarere, og lyset stod i dybe blå toner. Lysende insekter summede rundt mellem træerne, og de nåede lige at se et tæt lille væsen forsvinde ind i buskadset. Det lignede præcis troldfolket fra deres historier.

Sigrid havde altid drømt om, at der lå noget bag disen. Et sted hvor alle de magiske væsener fra hendes bøger fandtes i virkeligheden. Hvor man kunne fortabe sig i det eventyrlige uden, at nogen ville grine af en. Et bedre sted. Hendes sted. Sigrid følte, at hun endelig var kommet hjem.

Ingen af dem fik lukket et øje den nat. I stedet lå de i Petras seng og talte om alt det, de havde set. Og om hvordan de skulle tilbage og gå på opdagelse i den magiske verden, som de altid havde forestillet sig lå bag tågen. Landet i Skumringen skulle være deres hemmelighed, og ingen andre måtte høre om det.

For at forsegle pagten købte de hver sit sølvsmykke. Fire ens medaljoner med et motiv af livets træ. De tog dem på ude ved egetræet og så hinanden i øjnene. Sigrid var lykkelig. Hun havde fundet det sted, hvor hun hørte til. Siden da har de besøgt Landet i Skumringen mange gange.

Lea *Lea* og Sigrid plejede at lege sammen, da de var mindre. Men de stoppede på et tidspunkt, og dengang var Sigrid sikker på, at det var fordi, Lea hellere vil lege med nogle andre. Det er rart at mærke Leas omsorg igen. Hendes forældre arbejder meget, og Lea bruger meget tid på at passe sin lillesøster.

Petra *Petra* er også en enspænder. Men det virker som om, hun har valgt det selv. Hun er enormt stærk og ikke bange for at være anderledes. Hendes forældre er skilt, og Petras mor vil gerne have, at hun starter på Herlufsholm Kostskole. Sigrid ved ikke, hvad hun skulle gøre, hvis Petra flyttede væk, og gruppen gik i opløsning.

Olivia *Olivia* har nemt ved at få venner i skolen og havde det allerede dengang, hun og Sigrid gik i klasse sammen. Det kan godt gøre Sigrid lidt usikker, fordi hun er bange for at være utilstrækkelig. Hvad nu hvis Olivia vælger sine andre venner over dem?

Sigrid

Anden del Sigrid sad oppe i vinduet på sit værelse og så ud på den silende regn. Hun ville ønske, at hun kunne gå en tur ud langs cykelstien, men hun ville blive gennemblødt på 5 minutter. Nedenunder kunne hun høre sin lillebror og hans venner spille Playstation i stuen. Deres latter fyldte hele huset. Der var længe til, at Sigrids forældre ville komme hjem fra arbejde og smide dem ind på hendes brors værelse, så der var heller ikke mulighed for, at hun kunne lægge sig ned på sofaen og se fjernsyn eller høre musik.

Sigrid så op på de skrå vægge. Det var nogle måneder siden, at Petra havde hjulpet hende med at male dem. De lignede dem på Petras værelse. Selvom Sigrid aldrig ville blive lige så god til at tegne som Petra. Uanset hvor meget hun ønskede sig det. Man kunne tydelig se, hvilke figurer de to piger hver især havde malet. Alligevel elskede hun sine nymalede vægge. De følte som en gave fra Petra.

Regnen trommede mod vinduet, mens tiden langsomt dryppede væk på Sigrids værelse. Hun tog hånden op til smykket ved sin hals og lod fingrene glide længselsfuldt over medaljonen. Der var stadig tre dage til weekenden. Tre dage til hun skulle være sammen med de andre. Sigrid kiggede ud på regnen og lænede sit hoved op ad vindueskarmen, mens hun drømte om at vende hjem til Landet i Skumringen. Sådan blev hun siddende, indtil hendes mor kom hjem og begyndte at lave aftensmad.

*

Det skulle have været endnu en weekend hos Petra med eventyr i Landet i Skumringen, men lørdag eftermiddag var den allerede ved at være ødelagt. Der var noget galt med Petra. Noget der fik hende til at snerre vredt af alt, de gjorde. Fik hende til at trække sig væk og blive endnu vredere, når de spurgte, hvad der var galt. Sigrid følte sig tilbage i skolen og spekulerede som en gal på, hvad hun havde gjort forkert, siden Petra havde vendt sig mod hende.

Lea blev ved med at spørge, hvad der var galt. Også selvom Petra blev vred. Til sidst trængte hun igennem og Petra fortalte, hvordan hun havde stået på altanen, da noget var blæst ind i hendes ene øje og havde sat sig fast. Da hun så op igen, så alting grimt og trist ud, som om hun nu så anderledes på verden.

Pludselig gav alting mening for Sigrid. Det var ikke hende, der var noget galt med. Petra var blevet forhekset af en troldsplint. Hun løb over til sin taske, hev en bog frem og begyndte at læse op. I bogen stod der, at troldsplinten sætter sig i sit offers øje og stjæler deres fantasi, så de ikke længere kan se de magiske og gode ting i verden. Bogen nævnte også et gammelt sagn om, at man kun kan overvinde troldsplintens forbandelse, hvis man genfinder personens fantasi, og de tager den tilbage.

Sigrid vidste med det samme, at Landet i Skumringen var nøglen til at få Petra tilbage igen. De er nødt til at rejse derind og genfinde Petras fantasi, så de kan bryde forbandelsen over hende. Lea behøvede nærmest ikke at tænke sig om, før hun var med på ideen, men Petra virkede opgivende. Som om hun allerede havde vænnet sig til, at verden var grå og følelseløs. Sigrid insisterede på, at de skulle afsted. Hun havde aldrig været så sikker på noget i hele sit liv.

*

Aftenen inden de skal afsted pakker Sigrid sin rygsæk. Hun er fokuseret. Det er vigtigt at få de rigtige ting med. Hun kan ikke lade være med at tænke på, hvad der sker, hvis det går galt. Nej. Hun skyder tanken fra sig. Det skal lykkes. De skal finde fantasien, så alt kan blive som før og de igen kan bruge deres weekender sammen.

Opsummering

Sigrid er nu din rolle, og det er din opgave at fortolke og udvikle hende. Du kan eventuelt støtte dig til nedenstående spørgsmål:

Hvordan bliver Sigrid påvirket af sin usikkerhed? Skubber hun de andre væk, når de kommer for tæt på, eller overkompenserer hun og gør alt for at være deres ven?

Hvordan bliver Sigrid i Landet i Skumringen, hvor hun endelig føler, at hun hører til?

Hvad betyder det for Sigrid at have fundet de tre andre? Ville hun kunne være blevet venner med hvem som helst som accepterer hende, eller har de et særligt fællesskab?

Scenekatalog

Opvarmning

I løbet af opvarmningen øver spillerne sig i at fortælle, etablerer de fire veninders venskab og skaber deres egen version af Landet i Skumringen.

Verdensbeskrivelsen

10-15 min

Denne del af opvarmningen skal hjælpe spillerne til at bruge beskrivelser af deres omgivelser og give dem en fornemmelse for, hvordan de kan bruge dem til at vise deres rolles indre liv.

Øvelse 1 Beskriv et træ

Forestil jer et træ. I skal nu skiftevis komme med en sætning, som beskriver træet og bygger videre på hinandens beskrivelser, så I skaber et fælles træ.

I kan beskrive alt fra størrelse og form, farven på bladene, følelsen af barken, lugten af grenene, dyr der kravler på stammen, osv.

Hvis spillerne har svært ved at finde på selv, må du gerne hjælpe dem ved at spørge om ting ved træet.

Spørgsmål til hjælp

*Er det et højt og slankt træ?
Hvorfor vokser det mod venstre? Har vinden formet det?
Hvordan føles barken, når man fører sine fingerspidser over dens overflade?
Hvordan ser der ud ved træets rødder? Skaber de små huler, man kan gemme sig under?*

Øvelse 2 Skoven som spejling af rollernes følelser

Forestil jer, at I står i en skov. I skal først beskrive skoven med et par sætninger, så I har et billede af den.

I skal nu skiftevis beskrive et kort flashback. Når flashbacket er slut beskriver I skoven omkring jer igen, hvor I bruger rollens følelse i flashbacket til at påvirke skoven.

Måske lugter den særligt, måske er der lyde eller helt stille, måske er bladene på vej til at springe ud.

- *Petra, fortæl om dengang du læste din yndlingsbog for første gang.*
- *Lea, fortæl om da du hentede din søster efter skole til fastelavn.*
- *Sigrid, fortæl om en eftermiddag, hvor du lå og så tv på sofaen.*
- *Olivia, fortæl om en aften, hvor din mor havde forbudt dig at mødes med dine klassekammerater, og du ikke vidste, hvad du skulle lave.*

Venskabet

10-15 min

Denne del af opvarmningen skal etablere gruppens sammenhold og skabe fælles minder for rollerne.

Øvelse 3

Første gang i skoven

Forestil jer første gang I mødtes hos Petra og gik ind i skoven. Det var forår, og I hoppede rundt på tuerne nede ved mosen. I skal nu beskrive, hvad I lavede i skoven.

Spørgsmål til hjælp

*Hvordan var stemningen i mosen?
Hvilke troldfolk forestillede I jer, der boede inde i tågen?
Hvor gik I videre hen fra mosen?
Hvor lang tid gik der før I vendte hjem fra skoven?*

Øvelse 4

En aften i Petras seng

I ligger i Petras seng efter at have børstet tænder og skiftet til nattøj. I har set hinanden næsten hver weekend de sidste par måneder og ligesom alle de andre weekender, har I været i skoven hele dagen. I skal nu spille, hvordan I taler om jeres dag i skoven. Husk at I endnu ikke har fundet Landet i Skumringen, men bruger jeres dage på at fortælle historier i skoven.

Spørgsmål til hjælp

*Fandt I på en særlig historie i skoven i dag?
Hvad skal I lave i skoven næste gang?
Taler I om nogle af tingene derhjemme eller i skolen?*

Landet i Skumringen

10-15 min

Denne del af opvarmningen skal etablere udgangspunktet for den magiske verden, så spillerne nemmere kan beskrive, hvordan den har ændret sig. Den skal også styrke rollernes forhold til Landet i Skumringen som deres fælles hemmelighed.

Øvelse 5

Den anden side

Forestil jer den dag I første gang fandt Landet i Skumringen. I er i skoven ved det hule egetræ, og da I træder ind gennem egetræet, står I pludselig i en anden verden. I skal nu beskrive den oplevelse.

Spørgsmål til hjælp

*Hvad føler I, da I træder ind i Landet i Skumringen?
Hvordan ser her ud?
Hvordan er lyset og luften?
Hvilke lyde er der i skoven?
Hvordan er planterne og dyrene anderledes?
Ser I noget særligt?*

I skal have et godt billede af Landet i Skumringen, før I slutter denne opvarmingsøvelse.

Øvelse 6 *Forestil jer, at I ligger i Petras seng efter jeres opdagelse ved det hule egetræ. I er utrolig trætte, men kan på ingen måde falde i søvn for de mange tanker og følelser af begejstring oplevelsen har sat i jeres krop. I skal nu beskrive, hvad I taler om i sengen.*

Spørgsmål til hjælp *Hvad var det vildeste I oplevede?
Hvad kalder I den anden side?
Hvem af jer foreslår, at det skal være en hemmelighed mellem jer?
Hvis idé var medaljonerne?
Falder I nogensinde i søvn?*

Øvelse 7 *I har besøgt den anden side flere gange nu og glæder jer til næste tur, hver eneste gang I træder tilbage gennem egetræet og skal hjem til middag. I skal nu beskrive nogle af de eventyr, I har haft under jeres besøg på den anden side.*

Spørgsmål til hjælp *Hvad lavede I den dag ved søen på den anden side?
Hvilke væsener så I på sletten den dag, I sad i trægrænsen og spiste jeres frokost?
Hvad oplevede I dengang, I besluttede jer for at kravle op i det høje grantræ?
Hvad var der i virkeligheden sket med Petras rygsæk dengang, I fortalte hendes mor, at den var røget i søen og sunket til bunds?*

Akt 1

Forord

(Fortolket over H.C.Andersens eventyr "Snedronningen")

Det var en ond trolld. En af de værste. Han skabte et spejl, der havde den egen-skab, at alt godt og smukt, som spejledes deri, svandt sammen til ingenting, mens alt det grimme og ubehagelige trådte frem og blev endnu værre. De smukkeste landskaber så grå og døde ud, og de bedste mennesker var ikke til at kende, men lignede ækle personer drevet af frygt og smålighed. Det var vældig morsomt tænkte trollden.

Og han fløj til himlen med spejlet, for at hele verden skulle spejles deri. Men i sin morskab tabte trollden spejlet mod jorden, og det knustes i hundrede million-er stykker, nogle mindre end et sandkorn. Disse blev fanget af vinden, og hvor de fløj ind i menneskers øjne, forsvandt alt det gode og al magien fra deres blik. De så nu kun det grimme og triste i denne verden. For hvert lille stykke havde bevaret samme kraft som hele spejlet. Den onde trolld lo, så hans mave revnede og det kildede så dejligt. Men ude fløj endnu små glasstumper rundt i luften.

Scene 1 Det hule egetræ

Det er endelig lørdag. I er mødtes hos Petra og tager derfra ud i skoven. Jeres foreldre forventer at I ringer, hvis I har brug for noget, og at I bliver i nærheden af Petras hus. Men ellers regner de ikke med at se jer før i morgen.

Spørgsmål *Beskriv jeres morgen, før I mødtes hos Petra.*

I står foran det store hule egetræ. Hver med en rygsæk med de nødvendige ting til en overnatning i skoven. I træder ind gennem egetræet, men skoven på den anden side er forandret. Det føles som om noget er galt. Som om Landet i Skumringen er ved at visne.

Spørgsmål *Hvordan ser skoven ud?*

Scene 2 Lejr

I går af stien ned mod søen. Det er her I plejer at sætte lejr op. Bladene daler ned over hovedet på jer og falder mod den askefarvede jord. Det har aldrig før været efterår i Landet i Skumringen. Søen ser dog ud, som den plejer. Og resterne af jeres bål fra sidst ligger der stadig.

Petra begynder at klargøre et nyt bål, som hun har gjort så mange gange før. Hun har altid været den bedste til det, men denne gang vil ilden ikke tage fat. Olivia kommer over for at hjælpe hende.

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan ender bålet med at se ud?*

Scene 3 *Lea forsøger at sætte et afteltene op, men oversejlet er umulig at få til at passe.*
Telt *Det er næsten som om, den irriterer hende med vilje.*

Sigrid bemærker, at det ikke går så godt.

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan ser teltet ud, da I har sat det op?*

Flashback *Olivia, fortæl om den aften, hvor hele klassen skulle mødes nede ved søen for at bade, men din mor ikke ville lade dig tage afsted.*
Olivia #1

Spørgsmål til hjælp *Hvordan var samtalen imellem jer?
Hvad lavede du den aften?
Hvad tænkte du, at de andre lavede?*

Scene 4 *Søen ligger helt blankt og spejler træerne i vandkanten og de skyer, der flyver forbi på himlen. Den ser næsten ensom ud. Nogle små lys danser hen over overfladen, som om de inviterer en til at træde ud i søen.*
Søen

Olivia sidder ved vandkanten og ser ud over vandspejlet. Lea kommer ned med deres badetøj i hænderne.

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan ser søen ud?*

Scene 5 *Luften føles kølig. Der er kommet gang i bålet, og I sidder rundt om det for at få varmen. I har fortalt mange historier rundt om bålet i den tid, I har besøgt det her sted. Flammerne slikker op omkring træet, og gløderne knitrer.*
Bål

Petra sidder og prikker med en pind ind i ilden. De andre forsøger at lette stemningen lidt. Fortæller de historier om deres tidligere eventyr?

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan er flammerne?*

Flashback *Petra, fortæl om den dag du og din mor var på besøg på Herlufsholm.*
Petra #1

Spørgsmål til hjælp *Hvordan så skolen ud, da I kørte ind på gårdspladsen?
Hvordan så de andre elever ud i deres skoleuniformer?
Hvordan tænkte du, at det ville være at gå på skolen?*

Scene 6 *I har siddet lidt tid ved bålet og brændet er blevet til små gløder. Det er tid til at drage ud. Mens de andre pakker en rygsæk, står Sigrid og Petra og spreder de sidste gløder.*
Troldsplint

Sigrid ser over på Petra og opdager at en stor glød flyver op og rammer hende på kinden. Men Petra ser ikke ud til at kunne mærke noget.

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan ser skoven ud, da I går afsted?*

Akt 2

Scene 7 Nåleskov

I går igennem et område med nåletreer, der er mørkere og tættere end i resten af skoven. De lavthængende grene griber fat i jer, når I prøver at smyge jer under dem. Nærmest som hænder.

Når vinden får nålene til at risle mod hinanden, kan man høre dem hviske om eventyr og historier i skovene.

Olivia går bagude med Petra. Olivia griber fat i en gren og lægger sit øre til for at lytte. Hvad hører hun?

[Du kan spørge Petra, hvordan nåletræerne lyder for hende.]

Afslut eventuelt scenen med

Hvordan føles nåleskoven?

Flashback Lea #1

Lea, fortæl om en aften, hvor dine forældre vrissede særligt meget af hinanden under aftensmaden?

Spørgsmål til hjælp

Hvordan var stemningen ved middagsbordet?

Lyttede du med vilje efter de lukkede døren til soveværelset bag sig?

Hvordan reagerede din søster?

Scene 8 Troldkarlen

I ankommer til en lysning mellem granerne. Midt i den ligger en enorm kampesten og på den sidder en skikkelse. Den er højere, tyndere og knoglet end noget menneske. De lange benede arme slynger sig rundt om hans overkrop og den ene af de to fugleagtige hænder tænder den pibe, han holder med sin anden klo. I røgen fra piben kan man se skikkelser bevæge sig.

Du skal nu spille troldkarlen, som sidder på stenen

[Troldkarlen sidder og ryger voksne menneskers forstenede fantasi. Når et menneske vender ryggen til sin fantasi bliver den hjemløs og flyver rundt indtil den langsomt sætter sig fast og bliver til sten. Vinden sliber på stenen og efterlader støv. Hvis man ryger dette støv i en pibe, kan man i røgen se billeder af det voksenliv, der var tilbage efter personen mistede fantasien.

Bed rollerne beskrive det voksenliv, de ser i røgen

Han spørger pigerne, om de vil prøve. Hvis de siger ja kan det i røgen se det voksenliv de frygter allermost. Bed dem om at beskrive hvad de ser.

De kan spørge troldkarlen om, hvordan man får sin fantasi igen. Han kan fortælle, at en hjemløs fantasi, der er blevet forvist fra en person, men endnu ikke er forvandlet til sten, flyver omkring. Nogle gange kan man finde dem ude i mosen, hvor man kan se dem, når disen samler sig.

Han har aldrig hørt om nogen, som har taget deres fantasi tilbage, men intet er vel umuligt, hvis man ønsker det nok.]

Afslut eventuelt scenen med

Hvordan ser Troldkarlen i lysningen ud, da I ser jer tilbage?

Scene 9 *I er gået lidt videre, men jeres rumlende maver har fået jer til at stoppe i en lysning for at få noget at spise. I sidder i mosset og finder noget mad frem fra lysning for at få noget at spise. I sidder i mosset og finder noget mad frem fra fra den rygsæk I tog med fra søen. Brød, lidt pølse og nogle kogte æg. Det er det samme mad, I havde med første gang, I besøgte Landet i Skumringen.*

Derudover har Lea pakket en lille overraskelse. Hvad har hun taget med?

Spørgsmål [Bed spillerne beskrive, hvordan maden smager, men spørg først de tre andre roller. Petras spiller kan beskrive til sidst for at understrege kontrasten.]

Flashback *Sigrid, fortæl om den eftermiddag på biblioteket, hvor du skulle forny lånet på en bog om moderne bekse.*

Spørgsmål til hjælp *Finder du flere bøger, du skal låne med hjem?
Hvordan behandler bibliotekaren dig?
Da du tager bogen frem fra skoletasken, ser du, at nogen fra skolen har lagt en seddel ind i bogen. Hvad står der på den?*

Scene 10 *I har pakket sammen og går mod mosen. Ved kanten af en eng står bregner, som er begyndt at visne. Brune farver breder sig i store plamager hele vejen rundt. Lea stopper op og ser på dem. De ligner bregnerne, der har bredt sig i hendes foreldres have, fordi ingen har passet den i årevis.*

Der går et stykke tid, før det går op for de andre, at Lea ikke er med. De stopper op og ser sig tilbage. Lea står som faldet i staver et langt stykke tilbage på den anden side af engen.

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan ser der ud, da I kigger tilbage mod bregnerne?*

Scene 11 *I hopper fra tue til tue og er nået langt ind i mosen. Her er tågedisen så tæt, at den omringer jer og skærmer jer fra resten af skoven. Det er kun jer og mosen. I kan se skygger, der danser i disen. Som om fantastiske historier udfolder sig lige bag sløret.*

Sigrid ser håbefuldt på Petra, men Olivia er den første der fortæller, hvad hun ser i disen.

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan forandrer tågedisen sig, efter I har stået der et stykke tid?*

Flashback *Petra, fortæl om da du modtog optagelsesbrevet fra Herlufsholm.*

Petra #2

Spørgsmål til hjælp *Hvordan så brevet ud?
Hvordan så verden ud omkring dig, efter vinden havde blæst en troldsplint ind i dit øje?
Hvordan reagerede din mor, da du viste hende brevet?*

Scene 12 Vildfaren

I er kommet dybt ud i mosen og forsøger at finde tilbage. Måske var I kommet længere ind, end I troede, for bredden er ikke, hvor I synes den skulle være. Petra tager styringen. Det er jo trods alt hende, der kender skoven bedst. I begynder at gå videre gennem mosen efter Petra.

[Giv spillerne et øjeblik til at spille, hvordan de leder videre gennem mosen.]

På vejen gennem mosen kommer I forbi et gammelt kroget piletræ, som I genkender fra turen derind.

[Giv igen spillerne lidt tid til at lede videre gennem mosen. Måske er de mere sikre på, at de er på rette vej. Måske er usikkerheden begyndt at sprede sig?]

Da I kommer dertil, hvor I tænker bredden skal være, står I igen foran det gamle krogede piletræ. Mørket er begyndt at samle sig over skoven.

[Nu skulle rollerne gerne forstå, at de er faret vild i mosen. Måske forsøger nogle af dem at holde modet oppe. Måske er der en af dem, som prøver at synge en sang? Du må gerne hjælpe spillerne med spørgsmål, hvis du føler, at de mangler inputs til scenen.]

I ved næsten, at I er tilbage ved det krogede piletræ, før I ser det. Mørket har nu for alvor sat sit præg på skoven.

Afslut eventuelt scenen med

Hvordan lugter mosen?

Scene 13 Lygtemanden

Pludselig kan I skimte små lys i mørket. De dingler og hopper fra tue til tue, som om nogen bærer dem. Nogle steder deler de sig for så at samle sig igen. Da de kommer nærmere, kan I se en lille mandsling komme hoppende. Han er lav og skjuler sig under en stor frakke, der når op forbi hans spidse ører. Omkring ham danser lysene, som om de viser ham vej gennem mosen.

*Du skal nu spille Lygtemanden
Scenen giver spillerne en mulighed
for at ofre deres medaljon, som er
symbol på gruppens fællesskab*

[Lygtemanden kan hjælpe dem med at finde ud af mosen, men han skal have noget igen. Noget skinnende af sølv eller guld, måske et smykke, som den medaljon han ser om en rolles hals.

Hvis ingen rolle vil opgive deres medaljon, kan Lygtemanden bede om en historie i stedet. Men det skal være en god historie. Den bedste de har. Så han kan varme sig på den, når han er ensom i mosen om natten.]

Spørg eventuelt spillerne om:

Hvem fortæller Lygtemanden en historie, og hvordan forandrer mosen sig, mens historien bliver fortalt?

[Spillerne behøver ikke finde på en historie eller fortælle den, men bare beskrive, hvordan den påvirker mosen.

Lygtemanden viser dem ud af mosen ved hjælp af sine lys. Han siger tak og farvel ved bredden og hopper tilbage ind gennem mosen.]

Flashback
Olivia #2

Olivia, fortæl om den første gang, du trodsede din mor og tog afsted for at mødes med de andre fra klassen.

Spørgsmål til hjælp

Hvad sagde du til hende?

Hvordan følte det endelig at være med?

Dine klassekammerater talte om noget, de synes er barnligt - hvad var det?

Scene 14
Nat

I kan høre en flok ugleunger sidde et sted tæt på. De tuder fra reden, når deres mor er i nærheden med mad. Den mørke skov er ikke så skræmmende, som man skulle tro. Snarere en smule trist. Som om den er blevet forladt af dagens lys og nu står alene tilbage og svajer i vinden.

I går mod søen gennem skoven i mørket.

[Denne scene behøver ikke at være særligt lang.]

Afslut eventuelt scenen med

Hvordan føles natten?

Akt 3

Scene 15 Stjernehimmel

I er kommet tilbage til lejren ved søen og har tændt op i bålet. Nattehimmelen strækker sig hen over søen og stjernerne blinker i tusinder.

Spørg spillerne *Hvordan har lejren ændret sig?*

I er krøbet ned i jeres soveposer og har lagt jer udenfor ved siden af bålet. I ligger ved siden af hinanden. Næsten lige så tæt, som når I sover i Petras seng.

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan ser stjernehimmelen ud?*

Flashback Lea #2

Lea, hvad lavede du med din søster den aften, din mor fortalte dig, at hun og jeres far skal skilles.

Spørgsmål til hjælp *Var din lillesøster til stede, da hun fortalte det?
Blev det dit job at fortælle din søster om skilsmissen?
Hvorfor mener din mor, at du selv skal bestemme, om du vil flytte væk med hende?
Har du besluttet dig for, hvor du skal bo efter skilsmissen?*

Scene 16 Drømme

I er endelig faldet til ro og skovens lyde er blevet stille omkring jer.

Spørgsmål til hjælp *Hvordan sover I?
Drømmer I om noget?*

Scene 17 Nøkken

Det er tidlig morgen. Solen er knapt stået op og Sigrid er vågnet før alle andre. Søens vand er stille og disen ligger hen over overfladen. På kanten af søen ser du en ung og smuk mand sidde med en violin. Hans musik flyder ud over søen i sørgmodige toner, og foran ham danser de samme små lys, som var på søen i går.

Han smiler til dig. Hans hud virker næsten en smule kold og våd og flere steder kan man ane glinsende skæl.

Du skal nu spille Nøkken [Nøkken er charmerende men også lidt uhyggelig. Han spørger ind til om Sigrid er ensom? Om hun nogensinde har ønsket, at hun bare kunne forsvinde?

Han fortæller hende, at hun kan blive i skumringen, hvis hun vil. Hun behøver aldrig at vende tilbage til den virkelige verden.

Nøkken er væk før de andre vågner.]

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan er lysene på vandet?*

Scene 18 *Fuglene er så småt begyndt at vågne i skoven. Disen trækker sig langsomt tilbage fra søen, men efterlader stadig de dansende lys på overfladen.*
Morgen

Det er en kold morgen, og da I andre vågner, har Sigrid fået gang i bålet og sidder og ser ind i flammerne.

Afslut eventuelt scenen med *Hvordan lyder skoven?*

Flashback *Sigrid fortæl om den dag, du tog hjem fra skole i første frikvarter uden at sige det til nogen. Du gik ud og satte dig på bænken bag kirkegården med et metalalbum i ørene og så ud over markerne.*
Sigrid #2

Spørgsmål til hjælp *Hvad var der sket i skolen?
Hvordan vil dine forældre reagere, når de hører fra læreren, at du forsvandt?
Hvad lovede du dig selv den eftermiddag på bænken?*

Scene 19 *Selvom himlen er grå, kan I fornemme solen stå højt over skydækket. I har pakket teltene sammen og er gået tilbage gennem skoven. Turen er slut, og det er tid til at tage hjem.*
Hjem

I står nu foran det hule egetræ og ser ind gennemullet til den virkelige verden. I er trådt gennem mange gange før, men denne gang er det anderledes. Barken på træet krænger sig rundt om stammens hulning og er begyndt at lukkeullet. Som et åbent sår, der er ved at hele. Det er allerede for småt til, at man kan komme igennem uden at kravle. I vil være nødt til at skubbe rygsekkene foran jer, hvis I skal igennem uden at sidde fast.

I ved, at det er sidste gang, træet vil lade jer træde over tærsklen mellem verdener. Når I tager hjem, siger I farvel til Landet i Skumringen for sidste gang.

[Spillerne skal nu tage afsked. Hvis de bliver i Landet i Skumringen tager de afsked med den virkelige verden, og alt den indeholder. Og hvis de kravler tilbage gennem egetræet, forlader de Landet i Skumringen for aldrig at vende tilbage.

Beskriv hvordanullet i egetræet bliver mindre, for at presse spillerne til at tage en beslutning.

Denne scene efterlader spillerne med et valg, som påvirker den næste scene. Der er risiko for, at spillerne kommer til at gå i cirkler omkring spørgsmålet, hvorvidt de skal blive eller tage hjem. Hvis de gør dette, kan du lægge pres på dem ved at beskrive, atullet i træet lukker sig ligeså stille, og at det snart er for småt til at komme igennem. Til sidst kan du beskrive, hvordanullet nu er så småt, at det er sidste chance for at komme igennem.

Når spillerne har taget deres valg, afslutter du scenen ved at beskrive, hvordan barken trækker sig sammen og lukkerullet. Forbindelsen mellem vores verden og Landet i Skumringen er forsvundet.]

Scene 20 Afsked

[Denne scene har forskellige versioner, som afhænger af rollernes valg: Hvis rollerne tager afsked med Landet i Skumringen og vender tilbage til den virkelige verden, skal næste scene fokusere på morgenen, hvor Petra skal afsted på Herlufsholm Kostskole. Her kan scenen handle om, hvorvidt de andre roller kommer for at sige farvel.

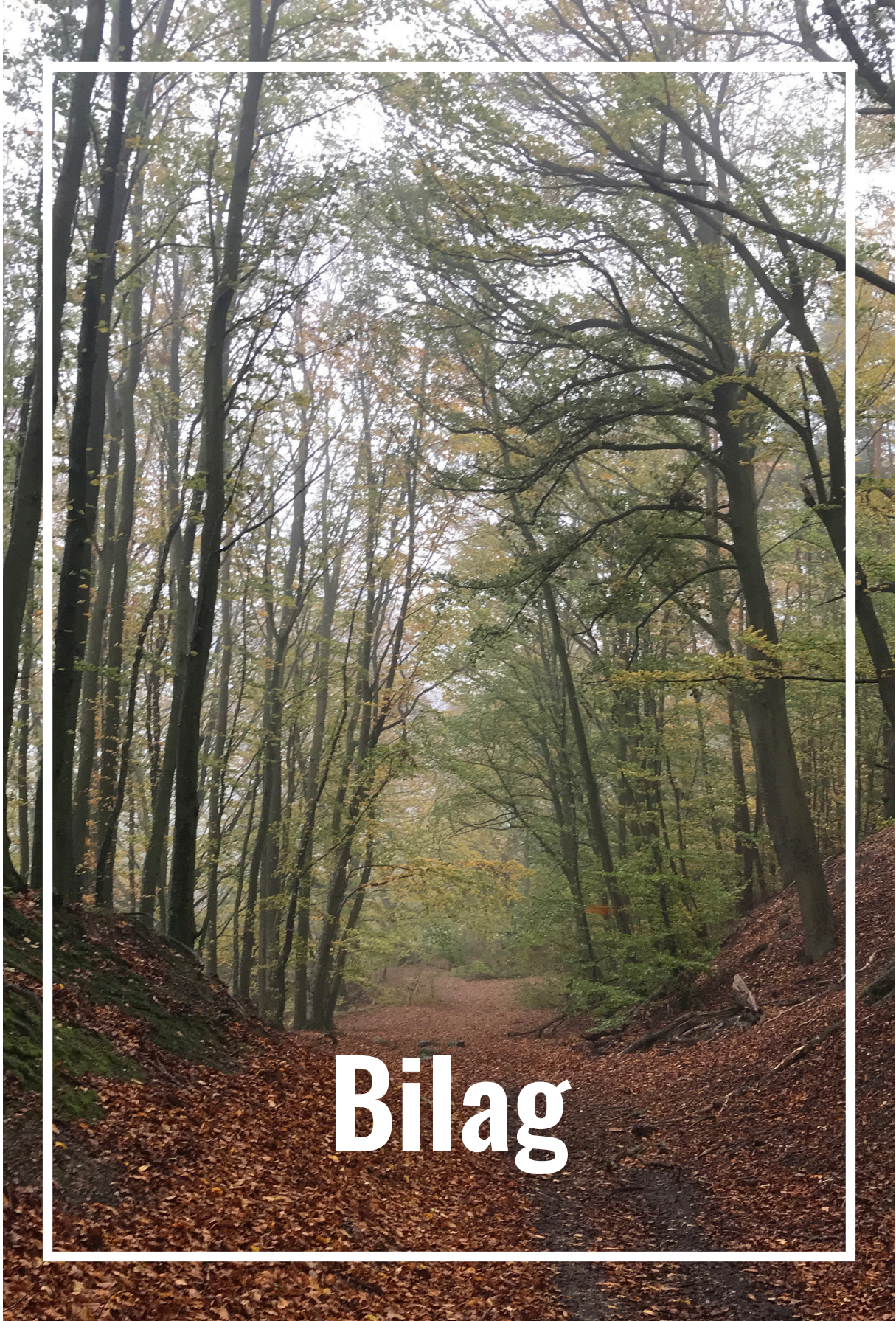
Hvis rollerne bliver i Landet i Skumringen og tager afsked med den virkelige verden, skal den sidste scene være en lille historie, ligesom du ville starte og slutte et eventyr. Her kan du fortælle om fire veninder, der rejste ind i en magisk verden for aldrig at vende tilbage igen, og hvordan man kan fornemme dem i skoven ved skumringstid, når tågedisen lægger sig som et slør mellem to verdener.

Jeg har skrevet et udkast til begge slutninger nedenfor, men du skal forme dem, så de passer til den fortælling, I har skabt sammen i løbet af scenariet. Det er også en mulighed, at nogle af rollerne tager hjem, mens andre bliver. I dette tilfælde skaber du måske den bedste slutning ved at kombinere de to versioner. Du er selvfølgelig velkommen til at bruge så meget af det nedenstående, som du synes passer jeres slutning.]

Afsked #1 *Det er mandag morgen. Tunge regnskyer har samlet sig på himlen og sender store dråber vand mod jorden. Petras mor er ved at pakke ting i bilen. I dag flytter Petra til Herlufsholm.*

Petra sendte en sms i går aften for at høre, om nogen af pigerne ville komme og sige farvel til hende her til morgen. Nu står hun og ser ud mod indkørslen i håbet om, at de måske vil komme cyklende gennem regnen.

Afsked #2 *“Der var engang fire piger, som rejste bort for at leve i en magisk verden. De boede sig blandt troldfolk i en skov, hvor drømme danser i tågen, og nåletræerne hvisker om eventyr i vinden. Her boede de sammen i mange år, og hvis man går i skoven ved skumringstid, kan man høre dem le inde bag tågedisen.”*

Bilag

Hjælpeark til introduktion

Scenariets indhold og tema

Skumringstimen handler om **fire 13-årige veninder**, der har fundet en port ind til den magiske verden **Landet i Skumringen**, hvor de går på eventyr og søger at slippe væk fra deres problemer.

Det er et magisk realistisk scenarie om at **blive voksen**, om at **miste den barnlige magi** og om at have **svært ved at holde fast i sine venskaber**, når man står overfor en ny fase i sit liv.

Scenariets fire roller, Petra, Olivia, Lea og Sigrid, har været venner i næsten et år, men kender hinanden fra længere tilbage. Deres venskab er bygget op omkring deres fælles interesse for overnaturlige væsener og at digte historier om dem i skoven.

De har fundet **Landet i Skumringen**, som er deres hemmelighed. Den magiske verden fungerer som et fristed, hvor rollerne kan være sammen og glemme de problemer, de kæmper med i deres virkelige liv.

Nu har **Petra fået en troldsplint i øjet**, som gør, at hun kun kan se det grimme og triste i verdenen. Rollerne drager ind i Landet i Skumringen for at genfinde hendes fantasi og **hæve troldsplintens forbandelse**.

Fortællingen

Fortællingen fokuserer på **rollernes udvikling**.

Der er **intet plot**, som spillerne skal løse for at hæve troldsplintens forbandelse, og ingen bestemt scene, hvor forbandelsen skal overvindes.

Spillerne skal selv **udvikle fortællingen om troldsplinten ved at udvikle deres roller**, og i sidste ende er det **Petras spiller, som beslutter om det lykkes at hæve forbandelsen**.

Scenerne ligger fast på forhånd med undtagelse af afslutningen, og spillerne skal ikke bekymre sig om, hvordan de kommer videre.

Verdener, stemning og beskrivelser

Scenariet foregår i start 00'erne, men udspiller sig primært i den magiske verden, som er befolket af troldfolk fra den danske folketro.

Stemningen er dvælende og præget af den tågefulde skov med troldfolk, lyden af vinden i træerne og følelsen af et blødt dække af grannåle under skosålerne.

Når rollerne rejser ind i Landet i Skumringen for at hæve forbandelsen, har landet ændret sig og er ved at visne. Spillerne skal være med til at skabe stemningen i Landet i Skumringen gennem beskrivelser i scenerne. Beskrivelserne skal fokusere på, hvordan der ser ud og føles omkring rollerne.

Petras rolle kan tage det sidste ord ved beskrivelserne af omverdenen, og bruge disse beskrivelser til at vise troldsplintens magt over hende.

Struktur Scenariet er opdelt i **3 akter**, som spilles uden pauser.

Spillerne kan **genkende akterne på deres lokation:**

Akt 1 - Lejren

Akt 2 - Rejsen efter fantasien

Akt 3 - Lejren

Der er to slags scener:

Almindelige rollespilscener og

Flashbackscener som er fortællescener

Flashbackscenerne vil løbende sætte **fokus på rollernes konflikter i den virkelige verden.**

Rollerne

Petra **Petra** er gruppens uofficielle leder, fordi de altid er hos hende, og hun kender skoven bedst. Hun er en enspænder, som elsker at fortælle historier og har i gruppen endelig fundet et sted, hvor hun kan være glad sammen med andre.

Petras mor vil have hende til at følge i sine fodspor på Herlufsholm Kostskole, men Petra har ikke lyst til at tage afsted. Hun har nu fået en troldsplint i øjet, som får hende til kun at se de grimme og triste ting i verdenen.

Spiloplevelsen som **Petra** er særlig på grund af troldsplintens forbandelse. Spilleren skal kunne lide at beskrive verdenen og stemninger.

Olivia **Olivia** er gruppens muntre initiativtager, som er god til at få venner, men bliver holdt tilbage af sin overbeskyttende mor.

Hendes fortælling handler om kampen for at gøre sig fri og insistere på ikke at blive behandlet som et barn.

Lea **Lea** holder sammen på gruppen og tager sig af de andre. Derhjemme er hun vant til at tage sig af sin lillesøster, fordi hendes forældre arbejder meget.

Hun slås med at balancere det store ansvar og hendes ønske om at få lov til at være et barn lidt endnu. Samtidig truer hendes forældres skilsmisse med at vende op og ned på hendes liv.

Sigrid **Sigrid** er gruppens bogorm. Hun har ingen venner i skolen og gemmer sig bag sine bøger og på biblioteket.

I gruppen og den magiske verden har hun for første gang fundet et sted, hun hører til. Men hun kæmper med ensomheden og frygten for, hvad der vil ske, hvis deres gruppe går i opløsning.